

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHold

Samiske kirkedager / Herren bevar din utgang og din inngang fra nå og til evig tid / Liturgikk – Dynamikk – Retorikk / Skal du i kirken i natt? / Bryllupsaksjon / Fra bokfronten / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

- 13. søndag etter pinse – Kurt Hjemdal
- 14. søndag etter pinse – Øystein I. Larsen
- 15. søndag etter pinse – Martin Synnes

«Dette var viktige og
vesentlige dager som
ble opplevd sterkt av mange»

Samiske kirkedager

«Både gudstjenestelivet og seminarene var preget av samisk selvbevissthet og stolthet. Samtidig opplevde mange å få salt ord på vonde og såre følelser. Folk som ikke tidligere har hatt noen arena for å snakke om skammen som har fulgt samer gjennom generasjoner, åpnet sine innerste rom. Det var stort.»

Slik oppsummeres de første samiske kirkedager i historien. Mannen bak ordene er Ole Mathis Hetta, lederen i hovedkomiteen for arrangementet og tidligere leder i Samisk kirkeråd.

Hettas vurdering synes å reflektere en bred enighet blant de ca 1000 deltakerne fra Norge,

Sverige, Finland og Russland som var samlet i Jokkmokk i Nord-Sverige. Dette var viktige og vesentlige dager som ble opplevd sterkt av mange.

En vond historie ble pånytt løftet fram i dagen. Det ble satt navn på undertrykkelsen og følelsen av mindreverd og skam som mange samer har kjent på. Det fineste de hadde med seg hjemmefra: morsmålet, mors og fars historie, språk og tradisjoner, ble ikke verdsatt verken i storsamfunnet eller i kristne sammenhenger. Tvert i mot ble det ofte møtt med forakt og forsøkt usynliggjort. Resultatet var at mange kom til å skamme seg over sine røtter, og som alle andre skamfulle vendte de blikket mot bakken og tiet.

De samiske kirkedagene viste imidlertid ikke først og fremst den vonde fortiden, men gjorde det tydelig at vi nå er kommet inn i en ny tid preget av voksende stolthet og bevissthet over samisk språk, kultur og tradisjoner. Mange er opptatt av å binde samenes før-kristne religiøse arv sammen med kristenarven fra Læstadius, og ikke minst fra Den norske kirkes gudstjenesteliv og forkynnelse. Dette handler om å skape en kontekstuell samisk teologi som i sin tur kan stimulere til nye former for liturgi, forkynnelse, diakoni og menighetsarbeid.

Åpnings- og avslutningsgudstjenestene under de samiske kirkedagene fant sted i en lavvo. Presten ledet forbønnen mens han knelte på et reinskinn ved bålet, et tradisjonelt heligsted for samene. Nattverden ble forrettet fra et alter som var oppstilt i «boassjo», stedet der maten, og tidligere også de hellige gjenstander, oppbevares. Etter nattverden ble vinen som var blitt til overs, helt på ildstedet. For mange av deltakerne ble denne gudstjenesten opplevd sterkt og bevegende. For oss som står utenfor kan det være vanskelig å skjønne hvor dypt det egentlig går, hvilke minner og følelser som berøres, når tråder fra samenes egen tradisjon veves inn i liturgien på denne måten.

Et annet vitnesbyrd om spennvidden og spensten i den samme prosessen var musikk-andakten «Arven etter Læstadius». Denne var laget og ble ledet av samisk ungdom. Andak-

ten rommet opplesning av en preken av Læstadius sammen med bl.a. sanger og musikk i stilen fra Ten Sing. En av de unge kommenterte Læstadius på denne måten: «Han har en veldig power.» Musikken gjorde imidlertid ikke bruk av trommer. Grunnen er åpenbart assosiasjonen til samisk sjamanisme. Mens joiken gradvis vinner aksept, går det saktere for trommenes vedkommende. Men det kommer.

Samiske teologer og lekfolk har begitt seg ut på leting etter spor fra Den treenige Gud i

samefolkets egen før-kristne historie. De vil bruke forestillinger og tradisjoner herfra i rammen av en kristen livstolkning, og slik uttrykke en kristen samisk identitet for vår tid. I denne prosessen hører det også med å

sette grenser overfor elementer som vanskelig lar seg innpasse i en slik livstolkning.

Dette er et helt nødvendig, men vanskelig arbeid som ingen andre enn de samiske kristne selv kan ta ansvar for. De gjør dette imidlertid ikke bare på egne vegne, men til beste for hele kirken. Den kontekstualisering av det kristne budskap som her finner sted er viktig å følge også for oss andre. Det er jo ikke bare samene som står i den situasjonen at de skal formidle evangeliet inn i en stedegen kultur.

«For oss som står utenfor kan det være vanskelig å skjønne hvor dypt det egentlig går ...»

HALVOR NORDHAUG
Halvor.Nordhaug@mf.no

Herren bevare din utgang og din inngang fra nå til evig tid

– om misjon i folkekirken

AV JAN-OTTO EEK, SOKNEPREST

(svar til Leif Jørn Hvidtsten og Arne Bakken)

Dette er interessant. Akkurat hjemkommet fra en ukes opphold i erkeengelen Michaels kloster i Nildalen åpner jeg LK og konstaterer med glede at den store samtalen om misjon i folkekirken er i gang. Takk for utfordrende innlegg fra L.J. Hvidtsten og A.Bakken.

Som gammel kommunepolitiker og SV'er og prest gjennom 30 år med gudstjenestegleder og kjærlighet til folkekirken er reaksjonene deres på det jeg har skrevet, for meg underlig lesning. Jeg må ha uttrykt meg uklart! jeg velger å ikke lese min egen artikkel på nytt før jeg svarer. Det ville vel bare føre til forsvar av egne formuleringer. Jeg tror det er mer fruktbart å lytte til hvordan vettuge kolleger har lest og forstått det jeg skrev. Med utgangspunkt i det dere skriver vil jeg så forsøke å klargjøre.

Når jeg skriver om en misjon som begynner på kirketrappa så er meningen selvsagt ikke avgrensningen mot elementer av misjon i den gudstjeneste som nettopp er slutt, men et forsøk på å avverge en misjonsforståelse som bare forholder seg til «misjonsmarken» i Langtvekkistan. På dette punkt tror jeg faktisk den tradisjonelle misjonstenkningen og folkekirketeologien lett kan finne hverandre og falle i samme groft.

Grunnen til vegringen mot å tale om

misjon overfor alle en møter etter endt postludium er et forkjært misjonsbegrep. Vegringen mot å snakke om misjon rettet mot dopte medlemmer av folkekirken tror jeg bunner i en misjonsforståelse som først må definere noen utenfor, for at man skal kunne drive misjon blant dem. Et slikt misjonssyn har ikke jeg. Det er derfor helt bevisst at jeg starter på kirketrappa, etter gudstjenestens avslutning med velsignelse og utsendelse. Ite missa est. Jeg ser alt som skjer, når menigheten toger ut av kirken, som misjon. Kirkens misjon er en del av Guds misjon. Guds misjon til verden omfatter alt han gjør i verden. Ikke fordi han først har definert oss utafør, men fordi han aldri holdt opp med å elske det menneske som han gjenkjenner sitt bilde i og den jord som han vedkjenner seg i tid og evighet.

Fra vi ser hverandre i øynene under kirkekaffen og tjener hverandre med godhet og omsorg i dagliglivet og forteller hverandre våre tros- og livshistorier og like til vi involverer oss i KN's nødhjelpsarbeid og misjonsorganisasjonenes samarbeid med søsterkirker i sør og øst, hele tiden lever vi i vår sendelse til verden. Det er misjon!

At elementer av misjonsperspektivet gjenfinnes i liturgien, slik dere påpeker, det burde ikke forundre noen, når en har et slikt omfattende syn på misjon. «Vi bærer mange med

oss i dag når vi går frem». Selv om messe og misjon dypest sett er ett, tror jeg det allikevel er et poeng å skille mellom utgang og inngang. Inn for å tilbe – ut for å tjene. Når gudstjenesten er slutt begynner gudstjenesten! «Herren bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid». Inn i tilbedelsen og ut med velsignelse til en verden som vi ikke bare deler skjebne med, men selv er en del av, det er misjonens pulsslag.

Gud har en sendelse til verden. I den er alle misjonærer: bakeren i bakeriet, fabrikkarbeideren ved samlebåndet, IT-operatøren foran PC'en og presten foran alteret. Kirkens misjon er å bære korstegnet og pilgrimsmotivet ut i en verden som allerede er korstegnet og til mennesker som allerede er på vandring mot det hellige. Og alt vi gjør for å bygge og skape et samfunn, lokalt, nasjonalt og globalt, og alt vi gjør for å bygge en stedegen kirke i et hvert samfunn, er misjon, og uansett hvor «fernt» den misjonerende menighet når, vil den aldri komme til et sted hvor den treenige ikke allerede har satt sine spor.

Selvsagt er det forskjell på et samfunn som har vært velsignet med korsmerket i 1000 år og et samfunn hvor evangeliet aldri er hørt, men begge trenger Guds- og kirkens misjon. Aldri er vi «kallet, opplyst og helliggjort» i så stor grad at vi ikke trenger å være gjenstand

for misjon. Selv ser jeg fram til at misjonærer kommer fra sør og øst til Norge. Vi trenger også inspirasjonen fra den verdensvide kirkes misjon!

I 30 år som menighetsprest har jeg tenkt at alle døpte, gjennom de kasualia vår kirke foretter skal få en håndrekning til å ta i bruk den tro og ta på alvor de lengsler de bærer på. Gjennom de bønnene vi ber i vielser og begravelser kan mennesker få ord til sine bønner. Jeg trenger denne hjelp fra kirken og det tror jeg alle døpte gjør. Dette er misjon!

Så håper jeg samtalen fortsetter, den er viktig. Ord er vanskelige. Men vi får bruke dem så godt vi kan!

Jeg innser at jeg trenger hjelp til å uttrykke meg slik at det ikke krenker eller underkjenner troen, håpet og lengslene hos de mange døpte i vår kirke. Folkekirken er det beste som har hendt Norge de siste 1000 år. Og samtidig: Ingen er tjent med en folkekirkeideologi som betyr at Norge er det eneste sted i verden hvor vi ikke kan samtale meningsfylt i jakten på det gode innholdet i ordet misjon.

*«Takk for det liv og den kraft som du gav oss,
gjør noe nytt noe brennende av oss.
Send oss til verden med håp og rettferdighet.
Handling og bønn må bli ett»*

Liturgikk – Dynamikk – Retorikk

Del 1

AV PER LØNNING

1. Exit 1977?

Luthersk Kirketidende skal ha takk for å stable på bena en samtale om den tilstundende gudstjenestereform. Jeg tenker på Jan Otto Myrseths perspektivrike leder «*Ein åpen og erfaringsbasert reformprosess*» (nr. 13). Bedre enn overskriften (hentet fra den nye gudstjenestemenndas statutter) likte jeg forresten hans myndige memento: «*Ei ny høgmesse-ordning skal ikkje bli tredd ned over hovudet på kyrkjelydane.*» Ferske ti års erfaring som kirkebenkslitter, like yrings- og handlingslammet som resten av benken i møte med ekspanderende preste- og «stabs»-initiativ, gjør meg skjelve for den dag da kreativitet (= påfinnsomhet) kan bli stadfestet som liturgisk supernorm. Visselig: for føre var å være, kan vi måtte forholde oss enda en tanke mer kritisk til dagens paroler enn det Myrseth oppfordrer oss til!

«Åpenhet» og «erfaringsbasering» – vel og bra! Men hvordan fungerer honnørordene i praksis? Vi opplever i øyeblikket en kirkelig forestilling av de helt store: bispevalg regissert etter mottoet «økt åpenhet». Norsk bispevalgsprosedyre – på forhånd den vidtløftigste i kristenheten – fordobles i tid, omfang og slitasje-effekt, hvoretter bispedømmerrådet i ly av den fremkalte forvirring «nominerer» de lykkelige sju som de stemmeberettigede skal få lov å stemme på. Sa noen åpenhet? Når liturgireformen nå skal sikte mot «økt fleksibilitet, involvering og stedegengjøring», som det så innbydende heter, står vi ikke da ved en språkekvilibrisme som raskt kan tippe rundt og bli honnørnavn på: økt vilkårlighet, opprappet geskjeftighet, fritt fram for egne innfall?

Nå taler jeg ikke som medlem av Liturgikommisjonen 1965+, nidkjær på å være etter-

følgere ikke må få færre vinger stekket enn vi (et forløp Myrseth helt riktig bringer i minne). To anliggender håper jeg likevel at bunner mindre i alder enn i visdom, og jeg forundres og foruroliges over deres fravær i dagens drøftinger. – (1) Akkurat som det undret meg da vi satset krefter og resurser på Salmer 1997 før vi hadde gjort et strategisk fremstøt for å redde salmeboken som folkekenodium – det den hadde vært frem til 1984 – undrer det meg at vi nå satser så uttalt på ny liturgi mens såpass *mye ennå gjenstår med å oppdage, sanere og aktivere 1977 / 91.* (2) Alvorligere er likevel savnet av en reflektert målsetting for det nye liturgi-arbeidet. Avslører dette en mangel på *forpliktende, begeistrende gudstjenestevisjon* i det hele? De tilløp til markedsanalyse som fyller reformforkjempernes seil, har simpelthen ikke kraft til å føre skuta til lands.

En håndfull problemeksempler som skal følge, avdekker fremfor alt svak fellesskapsorientering i en postmoderne kirke i en postmoderne tidsalder. Dermed benektes selvsagt ikke at mangt er under bedre kontroll i enkelte menigheter enn i andre. Men for DNK som helhet godtgjør de et sammensurium av halvrealiserte innfall, temmelig så uoversiktlig i øyeblikket.

(A) Faste gudstjenestehjelpere. Klokkeren var noe man i århundrer forholdt seg til som «amen i kjerka». Hva, hvor og hvem er klokker/kirkesanger/degn (= diakonos) idag, og hvordan bidrar en ordnet hjelperfunksjon – noe vi, i all ufullkommenhet, hadde gjennom hundreårene – til å ta vare på gudstjenesteliv og menighetsfellesskap? Tekstleser og nattverdudteler er et stykke på vei erstatninger,

men utplukkes og omveksles til dels forbløffende tilfeldig, med et heller vaklevorent inntrykk av menighetskall og menighetsrepresentasjon til følge. For ikke å nevne: av forberedelse og oppøving for oppgaven.

(B) **Ofringen.** Den ny-gamle ordningen med innsamling i benkeradene åpner en mulighet for enhet i gudstjenesten som søndagsviss prosesjon rundt alteret lenge svekket. Ikke få steder skaper imidlertid dagens innsamlere forlegenhet ved å overrumple menigheten bakfra. Mangelfull presentasjon av offerformålet hører også til dagens orden, mens kryptisk presentasjon florerer i prekenlistene og oppleves ekskluderende av de mindre menighetsvante. Klisjeen «ofring til egen menighet» blomstrer også til døvetann i mai. – Omsider: hva med den ulutherske nyheten «offertoriesalme», kombinert offerakkompagnement og nattverdinnleder?

(C) **Inventar.** Fortjenstfull bruk av leke tekstlesere har ført til anskaffelse av lesepulter i en rekke kirker der dette aldri var tatt høyde (eller bredde) for. Til dels med lite funksjonell plassering, iblant kombinert med hastig forflytting av døpefonte til følge. Manglende samordning av det liturgiske inventar hemmer samspillet mellom liturg og menighet. Ille ikke minst når den åpne utsikten til Herrens bord, og innbydelse denne åpenheten skulle utstråle, fordufter. Skjønt: kontakten er heller ikke automatisk sikret med et alter orientert «versus populum». Også den forutsetter at enheten i rommet kommer til uttrykk – bl.a. ved en gjennomtenkt plassering av stolradene og nedtoning av en sperrende alterring.

(D) **Kroppsbegivelser.** Et iøynefallende poeng, som tross all luthersk sakramentsbevissthet har vært oversett i etterreformatorisk tid, har fått et visst gjennomslag i vår nåværende ordning: Ordet er mer enn ordene. Om kroppsspråket ikke kan formulere noe eget budskap, kan det – sammen med det som sies og synges – peke, fremheve, engasjere. Aktørens plass og bevegelse i kirkerommet, håndbevegelser, prosesjoner – sittende, stående, knele... Fremtredende etter siste gudstjenestereform er økt bruk av prosesjoner og dertil

salmesang i stående stilling. På tvers av «boka» har vi dessuten mange steder fått: utveksling av håndtrykk, forskyvning av liturgi fra alter til kortrinn eller lesepult, evangelieprosesjon etter østlig forbilde, preken fra «gulvet». Håndtrykk og omplassering av altertjeneste kan i seg selv være verd å drøfte – sammen! Evangelieprosesjonen inngår derimot i en liturgisk tradisjon vesensulik vår, og fungerer best der dører åpner en skillevegg (ikonostasen) for prosesjonen og menigheten samtidig, uten stengende stolrader, slår krets rundt tekstleseren. – Preken fra gulvet / kortrappen styrker kontakten med de fem fremste benkeradene og dytter resten av menigheten unna. Og hvilket vitnesbyrd avgir en tom prekestol? Stum er den i hvert fall ikke. Reformasjonen visste hva den gjorde da den satset på «stolen».

Iøynefallende i dagens norske helhetsbilde er mangelen på konsekvens i den enkelte gudstjeneste og mangelen på fellesspråk i gudstjenestelivet i det hele. Når fysiske bevegelser blir overeksponert, slutter de de å kommunisere, det blir mimikk, ikke liturgikk. Det som fungerer kontekstuell i Konstantinopel eller Kingshasa, gjør ikke uten videre det samme i Oslo og på Sandane. Prosesjon, liturgisk bevegelse par excellence, skulle være en talende markering av gudsfolkets livsrytme: vandring fra helligdommen ut i verden, og fra verden inn i helligdommen (Salme 121:8 – en sak jeg har reflektert over i boken «Kirkegløde», 1997, s. 94-102). Pr. dato er prosesjonspraksisen i de fleste menigheter vaklende og formidler staffasje mer enn budskap. Vi på benkeplass blir ikke deltagere, men et publikum som får lov til å vri halsen og eventuelt snu seg på hælen for å beskue.

Vårt ferske sammenstøt mellom tysk-nordisk og anglikansk tradisjon under salmesangen (når skal vi stå/sitte?) fører mange steder til famling, hva enten nå salmetavlen gir et lite vink eller ei. Gudstjenesteboken er fri for veiledning («Menigheten kan syng enkelte salmer stående»), og vekslende prester holder seg med vekslende kriterier. En del har «ståsalme» på bestemte steder, f. eks. til inngang og utgang eller etter prekenen. Men menighetene har for lengst sanset at virkningen av å stå blir ulik, alt etter salmens karakter og inn-

hold. «På bena» roper lovsangene, i likhet med de sterke bekjennelses- og kamp-salmer. Sittende fremføring skjærer derimot den indre stillhet, les: bots-, bønne- og meditasjons-salmer. Selv om enkelte nummer befinner seg i «gråsonen», og om rekkefølge i gudstjenesten gir en viss preferanse, skulle det være mulig sammen å komme noen skritt bort fra dagens forvirring.

Som sagt: vi har en uendelighet ugjort med

å oppdage, realisere og justere dagens høymesse. Vil det ikke være flukt å stemple den som foreldet før vi for ramme alvor har prøvd å praktisere den? Praktisere bl.a. for å avverge videre framrykning med alt for mange nisser på lasset? Dette har da visst også noe med «erfaringsbasis» å gjøre!

Selve hovedspørsmålet må jeg imidlertid vende tilbake til i neste nummer.

Bryllupsaksjon

AV JARLE VELAND, SOKNEPREST I FYLLINGSDALEN

4. september vil vi i Fyllingsdalen menighet igjen invitere til bryllupsfest i kirken.

Sist år, i mai, viet vi 21 par på tre dager, og laget gratis bryllupsfest for dem i kirkens lokaler, alt inklusive. Mat og drikke, kaker og pynting, alt ble gitt av lokale sponsorer. Bryllupslokalene ble avdelinger i vår arbeidskirke, og vi valgte formen mottagelse slik at alle gjester fikk snakke med alle. Vi hadde t.o.m. eget fotostudio i kjelleren.

Hvorfor gjorde vi dette? For oss var dette et diakonalt tiltak, og det var ikke vanskelig å få sponsorer og mange frivillige hjelpere. Gjennom årene har jeg så ofte hørt dåpsforeldre si at de gjerne ville gifte seg, men det ble så dyrt. Var det bare noe de sa for å glede pres-ten?

I vår erfaring var det ikke slik. Vår måte å gjøre dette på møtte et reelt behov, og samtidig viste vi vei til å lage enklere og rimeligere bryllupsfester.

Noe av det som var viktigst for oss var å gi hvert brudepar en følelse av at dette var deres dag, at det ikke ble massebryllup eller samlebandsbryllup. Tilbakemeldinger tyder på at vi lyktes med det. En annen side ved det vi gjør-

de var å sette et positivt fokus på det å gifte seg.

I Fyllingsdalen ønsker vi ikke å være en pekefingerkirke, men heller en kirke som vil hjelpe folk å velge det beste. Ettersom vi som kirke mener ekteskap er den beste samlivsform, må det være en naturlig oppgave for oss som kirke å legge til rette for at folk kan velge dette.

Derved er jeg kommet frem til poenget med å skrive disse linjer. Jeg utfordrer herved andre kirker til å gjøre det vi gjorde og skal gjøre igjen.

I år må folk betale en egenandel, og jeg har utfordret familie og venner til å være med å sponse brudeparet. Opplegget må selvsagt planlegges nøye, og oppskriften kan dere få hos oss. Hos oss takket helperne for at de hadde fått lov til å være med å hjelpe.

Vi hadde noen festdager her i kirken i fjor, og vi gleder oss til den kommende festdagen

4 september. Noen av de som ringte oss fra andre deler av landet i fjor ba meg utfordre kirkene på deres hjemsteder lage bryllupsfest også hos dem.

Herved er utfordringen gitt.

SØNDAGSTEKSTEN

Kurt Hjemdal, Øystein I. Larsen og Martin Synnes

Ordene og evigheten

13. søndag etter pinse

29. august 2004

Prekantenkst: Matt 12,33-37

Sal 40,2-6; Jak 3,8-12

Inngang:

Det var en trist historie. Foreldrene hadde ikke oppmuntret ham, men fortalt ham at han var dum. Og læreren hadde lagt ham for hat fra første dag på skolen. Gjennom mange lange år hadde han stadig fått høre at han ikke kunne, at det han presterte ikke var verd noe. Hadde han ikke vært så sterk, ville det ha knekket ham for godt. Heldigvis hadde han for store ressurser til at det ble slik, men gjennom år slet han tungt med et selvbilde som fortalte ham at han ikke kunne, at han var dum og verdiløs. En forferdelig bør å legge på et lite menneskebarn på vei ut i livet, men dessverre er han ikke den eneste. Jeg har møtt alt for mange som kunne fortelle en liknende historie.

Ordene våre betyr noe. Er Guds ord i kvalifisert forstand skaperordet, så er vi skapt med en evne til kommunikasjon som bærer skapevner i seg – til godt eller ondt. Hvor avgjørende at vi bruker ordene til det gode – for dette livet og for det kommende.

Teksten:

Jesus har helbredet en besatt som var både blind og stum, Mt 12,22. Folkets glede utløser fariseernes raseri og de anklager Jesus for å være besatt av Beelsebul. Jesus viser det urimelige i en slik anklage og advarer fariseerne på det sterkeste mot å spotte Den Hellige Ånd, en synd det ikke finnes tilgivelse for. Vår tekst fører seg til denne advarsel og understreker hvor avgjørende ordene våre er. De avslører

hva som bor i oss og vil vitne enten for oss eller imot oss på dommens dag.

Bildet om treet og frukten har allerede møtt oss i Matteusevangeliet. I Bergprekenen bruker Jesus dette bilde i forbindelse med advarselen mot de falske profeter, 7,16-18. Og i Jakobs brev som epistelteksten er hentet fra, advarer Jakob mot å misbruke tungen til å si de negative ordene og tegner bildet av et lem som vel er lite, men som i sin utfoldelse kan få de største konsekvenser.

I det teksten avslutter Jesu sterke advarsel til fariseerne, kan den oppfattes både om fariseerne og deres ord om Jesus og om Jesu egne ord. Når hans ord har gode frukter slik tilfellet var med den besatte som ble helbredet, hvordan kan da motstanderne hevde at han er besatt av Beelsebul? De bør jo forstå at bare et godt tre bærer gode frukter. Men dermed faller deres anklage tilbake på dem selv: Med sine sterke ord viser de hva som bor i dem og sier noe om dårlig kvalitet. Et dårlig tre bærer dårlige frukter.

Interessant er det at grunnteksten her ikke bare er beskrivende slik Bibelselskapets oversettelse gir inntrykk av. Ordrett oversatt sier Jesus: «Gjør enten treet godt så dets frukt blir god, eller gjør treet dårlig så dets frukt blir dårlig.» Ordene rommer altså en oppfordring til forandring. Vi står ikke overfor det forutbestemte og fastlåste. Det går an å gjøre noe med treet slik at det kan bære god frukt. I sammenhengen: Er fariseerne i ferd med å begå den utilgivelige synd, har de fortsatt mulighet til omvendelse slik at de kan unngå for dømmelsen på dommens dag.

I neste øyeblikk utfordrer Jesus dem på det sterkeste. De har anklaget ham for å være besatt av djevelen, men det er ikke ham djevelen har taket på. Allerede døperen Johannes hadde kalt dem for «ormeyngel», Mt 3,7. Nå bruker Jesus samme betegnelse. Djevelen er «den gamle

slange», Åp 12,9; Gen 3,1, og med sine ord viser fariseerne at de er hans barn, se Joh 8,44. De onde ordene har sitt utspring i det onde hjerte.

Jesus stiller saken på spissen i lys av dommen. På dommens dag vil det bare være to muligheter og to slags hjerter: De onde hjerter som har båret fram onde ord fra sitt onde forråd, og de gode hjerter som har båret fram gode ord fra sitt gode forråd. Jakob gir en utfyllende kommentar sett fra dagens situasjon: «Fra samme munn kommer det både lovprisning og forbannelse. Slik må det ikke være, mine brødre!» Jak 3,10

Perspektivet mot dommens dag utfordrer Jesu tilhørere til å vende om så de kan få et nytt hjerte som taler nye ord. I den sammenheng taler Jesus om hjertet som et skattkammer, thæsauros, eller forråd. Det som fyller forråds-kammeret yrer seg i det vi sier, og et dårlig forråd betyr unyttige ord, ord som er tomme eller hykleriske. På dommens dag vil slike ord stå som en anklage mot den som har talt dem og vise hva som var i hans forråds-kammer. Slik vil ordene bli evighetsavgjørende til frelse eller fortapelse.

Prekenen

De fleste av oss bruker mange ord og derfor er det nyttig å møte Jesu ord om dem. Alle vet vi av erfaring at ord ikke er så uskyldige som vi gjerne vil gjøre dem, ikke minst når vi selv har sagt noe sårende eller ødeleggende og konfronteres med det. Hvem av oss har ikke da forsøkt å minske ordenes betydning ved å si: «Jeg mente det ikke slik» eller «Det var jo bare noe jeg sa». Ord kan i sin konsekvens drepe, om ikke fysisk der og da, så i hvert fall mentalt og psykisk. Hvor mange bærer ikke med seg dype sår fra onde ord? En lærer eller foreldre som drepte noe i barnet som siden alltid slet med dette. En kollega eller venn som sa noe som tok frimodigheten og virket ødeleggende på selvbildet. For ikke å snakke om vår tids gapestokk, presse og media, som nådeløst henger ut mennesker og stempler dem så enkelte finner det for tungt å leve videre (cfr Tore Tønne). Nei, ord er ikke så uskyldige som vi gjerne vil ha dem til.

Og dagens tekst setter dem inn i et perspektiv så stort at noen hver får pusteproblemer: Ordene kan ikke bare ødelegge for livet, men for evigheten. På dommens dag vil ordene stå der som vitner om oss og om hva som bodde i oss.

Derfor er det store spørsmål hva som bor i

vårt skattkammer. Har godheten fått rom eller er vi fremmede for den? Når det er Jesus som taler, holder det ikke med våre egne meninger om hva som er godhet. Han avslører at ondskapen bor i menneskenes hjerter, Matt 15,18f. Skal godheten få rom må det omvendelse til. Jesus bringer Guds rike og det er ved å motta dette rike at hjertet fornyes grunnleggende. Vi fødes på ny, Joh 3,3ff.

Ordene fra Salme 40 taler om at i møtet med Gud legger han i vår munn en ny sang, Sl 40,4. Denne nye sangen har Jesus både som kilde og innhold, og der vi øser av denne kilden får det følger for ordene våre. Det betyr ikke at disipplene bare taler gode ord. Jakob vet noe om det og hans oppfordring kan derfor gjerne lyde med i dagens preken: «Slik må det ikke være, mine brødre.» Men veien til fornyelse går ikke først gjennom sterke viljebeslutninger, men gjennom stadig og nær kontakt med kilden for de gode ordene, Jesus selv. Eller om vi skal tale med Paulus: «Bli fylt av Ånden, og si fram for hverandre salmer og hymner og åndelige sanger.» Ef 5,18

Det er i møte med ham som er Ordet, Joh 1,1 og 14, at vi forvandles og bærer god frukt, Joh 15,5. La derfor denne søndag frem for alt ordet om ham stå i sentrum: Han har båret alle våre onde ord og hjerter med på korset og sonet vår synd også med tungen. Han er den oppstandne som reiser oss opp til nytt liv og nye ord, livets og frelsens ord. Bare der ligger vårt håp og vår fremtid.

KURT HJEMDAL
Sokneprest i Kråkstad

12. søndag etter pinse

5. september

Prekentekest: Rom 12, 9-15

Lesetekster: 5 Mos 10,17-21; Matt 5,43-48

Betraktning

Vis oppriktlig kjærlighet.

Kjernen i bibelsk kjærlighet er ikke følelser, men forsoning.

Bibelsk kjærlighet springer ut av tilgivelse og lever av fortsatt tilgivelse.

Derfor et lite knippe kloke ord om dette:

«Denne formaning om å elske sine fiender, er en påfallende klar erkjennelse av at den troende kristne vil få fiender.»
L. Gregory

«Gjennom bønnen går vi frem til vår fiende, stiller oss ved hans side og ber for ham overfor Gud. Jesus lover ikke at hvis vi velsigner våre fiender og gjør godt mot dem så vil de ikke utnytte oss og forfølge oss. Det vil de sikkert. Men ikke engang det kan skade eller overmanne oss, så lenge vi ber for dem... Vi gjør i deres sted det de ikke selv kan gjøre.»
D. Bonhoeffer.

«Dette med tilgivelse er ikke på noen måte noen enkel sak... Vi sier: 'Ja vel, hvis den andre er lei seg og ber om unnskyldning, så tilgir jeg ham, så gir jeg meg.' Vi gjør tilgivelse til et spørsmål om gjensidighet. 'Den andre er nødt til å ta det første skritt.' Og så passer jeg på som en hauk for å se om den andre vil gi meg et signal med øynene, eller om jeg kan oppdage et aldri så lite hint mellom linjene i brevet som viser at han beklager. Jeg står alltid på kanten til å tilgi... men jeg tilgir aldri. Til det er jeg for rettferdig.»
Helmut Thielike

«Endelig forsto jeg. Når det kommer til stykke, er tilgivelsen en troshandling. Ved å tilgi en annen, har jeg tillit til at Gud er en bedre dommer enn jeg. Ved å tilgi, fraskriver jeg meg mitt krav på likerett og overlater hele spørsmålet om rettferdighet til Gud.»
Philip Yancey: Nådens gåte. Oslo 2000.

«Tilgivelse er ikke bare en forbigående handling, det er en permanent holdning.»

Martin Luther King jr.

Teksten

Etter vanlig mønster i Paulusbrevene følger også i Romerbrevet den formanende del etter den dogmatiske hoveddel. Det er likevel to sider av samme sak. Evangeliet setter mennesker fri til frelse og frelsen utfolder seg i et nytt og annerledes liv. Derfor finner vi også i den foregående del av brevet, føringer inn i det nye liv: 6,12f og 19. Og i 8,12f en klar forberede

delse til 12,1ff, der det videreføres med et oun, altså, derfor.

Samtidig utfoldes i de formanende avsnitt nye sider av mer læremessig prinsippkarakter, for eksempel i 13,8f om kjærligheten som lovpfyllelse.

Formaningen har, likesom grunnbegrepet parakalein et bredt meningsinnhold, ikke bare den formanende pekefinger, men like mye trøst og oppmuntring som skal gi mot og frimodighet til å utfolde det nye livet. Pekefingeren peker først på Kristus. Når kristne har fått en ny Herre som har tatt bolig i oss, Rom 6,1f.7, da er det nye liv mulig, ja, egentlig en uunngåelig følge av det vi allerede har fått. «De apostoliske formaninger er ikke utenfra kommende lovbud, men nærmest kun påminnelser om hva enhver kristen ved Åndens veiledning egentlig skulde kunne si sig selv.» Olaf Moe.

Vårt tekstavsnitt har, som ofte ellers i slik stil, en løs sammenknyttet form. Stikkord utløser nye utsagn, se v13-14. Tematikken veksler med nye innskudd: Det ville for eksempel vært naturlig at ordet om fiendekjærlighet, v14, ble fulgt direkte av v 17f. Det nyttes adjektiver og partisipp med imperativisk mening etter mønster av visdomslitteraturens kategorier.

Det er utstrakt bruk av begrepspar som paralleliseres. Det nye livet kontrasteres med sin (gamle) motsetning: Avsky – hold dere til, vær ivrige – ikke slappe, velsign – ikke forbann, glede – gråt. På den mørke bakgrunnen blir lyset skarper.

Det bærende i avsnittet er at agape – kjærligheten, konkretiseres og utfoldes.

Det er en interessant parallell mellom 1 Kor 12 om nådegavene og oppfølgingen av kjærligheten som den største gave, 13,1ff. Denne sammenhengen finnes også i vår egen tekst:

Rom 12,4ff (nådegavene) og starten på vår tekst:

v 9: Kjærligheten (skal være) uhyklersk. Den skal springe ut av det nye liv som er inne i oss.

Denne kjærligheten skal omfatte alle:

De som tilhører den nye søskenflokk (v 10-13) og de som er utenfor den (v 14ff).

v 10 stiller kjærligheten inn i bildet av slekt og familie. Det som binder dem sammen, er at de er født sammen. Også filostorgos – inderlig kjærlighet, er et ord fra familiesfæren med intim klang.

procegeomai – gå foran, kan lede til tanken om å overgå hverandre i å ære andre: Kappes om å hedre hverandre, (NO1930). Denne betydningen er vel mulig, men dårlig belagt. Tryggere er betydningen å gå foran, lede an, (som eksempel?). Vår nåværende oversettelse: Sett de andre høyere enn dere selv, jfr Fil 2,3. Det er likevel et driv i disse versene som blir litt utflatet med denne gjengivelsen. Kanskje ligger dette å være foran i, først i, nærmere sammenhengen her.

v 11 ansporer til å være pådriver i kjærlighet, ivrige, ikke nølende (oknæros – Apgj 9,38)

Og en skal være zeontos – kokende(!) i Ånden (NO – Den hellige Ånd), eller med liten bokstav: Vår ånd.

v 12 jfr rekken i Rom 5,3ff. De kristnes behov (chreia) kan også vise til innsamlingen for de hellige i Jerusalem som nevnes i 15,25-28.

Ordet for gjestfrihet, fremmedvennlighet, leder til tanken på dem som står utenfor, som står en i mot. Ordspillet med å forfølge gjestfrihet og bli forfulgt blir borte i NO. Avsnittet munnar ut i en gjenklang av Jesu ord i Bergprekenen om fiendekjærlighet, Matt 5,43.

En slik kjærlighet lever med i andres liv, v 15.

Summa:

Den ekte kristne kjærligheten – *agape* – vokser ut innenfra, derfor kan den utfordres på å være hel og ekte. Den utfolder seg som søskenkjærlighet blant de kristne, men skal omfatte alle mennesker, også dem som forfølger dem. De skal møtes med velsignelse, heller enn forbannelse.

Til prekenen

Dagens prekentekest har menigheten som adressat. Dagen får derved en dreining mot livet i menigheten.

Og teksten tegner den menighet vi alle ønsker å tilhøre.

Mennesker opptatt av å elske. Opptatt av å gjøre det gode, samtidig holde det nedbrytende unna. Som lever og ånder for hverandre – og for andre. For alle andre. Som brenner i sitt gudsforhold. Glade og utholdende bonnemennesker: Målruttede i håp og praktisk kjærlighet. Og som midt i sin prektighet skaper et stort rom, med plass for alle mennesker.

Hvem vil ikke gjerne være med der?

Men denne menigheten befinner seg ikke

på den andre siden. Den lever i en virkelighet der ondskap – slapphet – trengsel – utålmodighet – materiell nød – fiender og forfølgelse – trang til forbannelse – og gråt – er en påtrengende mulighet og fristelse. Og grensen mot disse minusfaktorene går ikke bare rundt menigheten, men gjennom den og gjennom dem. Ellers hadde det jo ikke vært grunn til å si noe om det.

I dette rommet skal det utfoldes uforfalsket kjærlighet og brennende tjeneste for Herren.

Formaningene i Bibelen har dette ideale og samtidig dette realistiske ved seg. Da blir tilgivelse og forsoning et hovedelement i forkynnelsen av all kjærlighet i kirken.

Da får også den aktive og ettergivende kjærlighet sine grenser: Så langt det er mulig/ så langt det står til dere, (v 18). Formaningen til uforfalsket kjærlighet står også stadig i fare for å bli brukt som et krav til offeret, der kjærlighetskravet blir brukt til sin motsetning og fremmer eller vedlikeholder det onde. Det er vel ingen hovedsak i dagens prekenanliggende, men hører alltid med i predikantens bevissthet. Bibelen sier ikke til meg at du skal elske. Den sier til meg at jeg skal det.

Like fullt er forsoning en stadig nødvendig medisin i vår menighet og i vår verden. Jfr Martin Luther King jr ovenfor. En forsoning som ikke vokter på gjensvaret. Da lever vi bare «på kanten av å tilgi,» se H. Thielicke ovenfor.

I vår verden står vi også stadig i fare for at både taler og tilhører blander sammen kjærlighet og sympati. Flora Larsson har noen gjennkjennelige betraktninger om det. Problemet er ikke å elske sine fiender (de der ute), men å elske sin nabo som hun misliker: «But, Lord, it is my enemy next door that troubles me. – this is just between You and me, Lord – she smells.» (F. Larsson: Just a moment, Lord). Mange naboer og medarbeidere i menighetsstaben kan si noe om de største spenninger med sine nærmeste. Her kan en predikant som kjenner seg selv – og sin menighet – konkretisere budskapet denne dagen.

Formaningen til uhyklersk kjærlighet var over evne, om det ikke var for dens evangeliske utgangspunkt: Formaningene i Bibelen utfordrer det som allerede bor i oss. Derfor har paraklesen det Erling Utne kalt «evangelisk egenart». Vi har det. Lev det!

Prekenskisse

Ekte kjærlighet

- kommer ovenfra (En menighet består av mennesker som er tilgitte. Derfor er det umulig mulig. Det var det jo i mitt liv.)
- virker innenfra (Innenfra betyr at det praktiseres i mitt liv. Og at det praktiseres i vår menighet. – mest mot troens egne..., Gal 6,10. Er det ikke troverdig i egne rekker, blir det knapt troverdig noe annet sted.)
- rekker utenfor (All oppriktig kjærlighet er grenseoverskridende. Kan aldri slå seg til ro med at det er nok der vi er.)

Gudstjenesten

Lesetekster denne dagen blir altså Mosebokens ord og Jesu ord om den Gud som ikke gjør forskjell på folk, en kjærlighet uten grenser. Derfor skal vi være på samme vis. » – så vi viser vår kjærlighet i handling mot alle dem...» (dagens kollektbønn). Hvis en følger den tråd som er fulgt ovenfor, blir dette en prøvedag og oppmuntringsdag for vår egen menighet. Da leter vi også etter salmer om kirken og menighetens fellesskap som kombinerer det ideale og det realistiske.

NOS 537: En fullkommen menighet i en ufullkommen skikkelse.

711: Å, hvordan kan kulde og avstand/få råde der mennesker tror/–, Å, sprenge med din kjærlighets varme/de murer vi reiste i frykt,

ØYSTEIN I. LARSEN
biskop i Sør-Hålogaland

15. søndag etter pinse

12. september 2004

Prekentekest: Joh 5,1–15

Lesetekster: Sal 103,1–6. Ef 5,15–20

Kollektbønn:

«Evide Gud, du som har makt til å reise opp syke og gi oss svake mennesker ny kraft og styr-

ke, vi ber deg: La din Hellige Ånd stadig minne oss om dine velgjerninger, så vi alltid takker deg for dine gaver og lover og priser ditt navn...»

Et perspektiv på søndagens gudstjeneste

Søndagens tekster legger opp til å dvelte ved Guds velgjerninger mot oss. Dette fokus er tydelig i kollektbønnen som gjenspeiler det førende tema i lesetekstene: Den fromme salmist i Israel taler til sitt bevisste jeg, det indre som vibrerer omkring Guds godhet mot ham: «Min sjel, glem ikke alle hans velgjerninger!». Og når han navngir dem, tegnes et bilde av den Gud som i grenseløs godhet og makt frelser og gjenoppretter det liv som er truet av sykdom, skyld, død og undertrykkelse. Den eneste adekvate reaksjon for salmisten er, med hele sitt indre: «Lovpris Ham!». Så teksten fra Efeserbrevet. Apostelens parenese gir et konturskarpt bilde av et annerledes fellesskap når menigheten feirer sin gudstjeneste. De skal gi plass til hymner og åndelige sanger og syng og spille av hjerte for herren, og slik alltid bære fram takk til Gud, «i vår Herre Kristi Navn!». Men denne høyverdige aktivitet som er hjertets gjensvar, er ikke noe en lettvind tar seg til. Den viktige ansats i Paulus' tilskyndelse lyder: «Bli fylt av Ånden!». En virkelig levende gudstjeneste med hjertets gjensvar på Guds godhet og frelsende makt beror på Åndens skapende nærvær. Vi får åpnede øyne, vi ser og tar i mot. Og et nytt språk i glede og lovprisning forløses.

På denne bakgrunn blir det en ikke helt enkel erfaring å dukke ned i prekentekest hos Johannes. For her synes hjertets glade gjensvar å sitte langt inne. (Jf prekentekest i første rekke, Luk 17, 11-19; vsf!). Jesu gode gjerning møtes med vantro og avvsnning. Men dette kan jo være den homiletiske utfordring vi står over for i vår kirke denne søndag!

Kontekst

Beretningen om Jesu helbredelse er bygget sammen med en omfattende åpenbaringsstale. Den går gjennom hele kapittelet (5,1-47). Slik komposisjon av Jesustradisjonen er et fascinerende grunntrekk i Johannesevangeliet (jf kap 6 og kap 9). Jesu helbredelse i vår tekst skjer dessuten på sabbaten. Dette utheves av fortelleren i en egen notis (v9b). Denne innramming er noe

amputert i prekanteksten ettersom den slutter med vers 15. Teksten får slik et klimaks med fokus på Jesu gjerning: «Jesus er den som har gjort ham frisk!». Men versene 16-18 hører tett sammen med perikopen. De gir oss dessuten kontakt med «plotet» i Johannes' store fortelling: «Jødene» forfølger Jesus, og de vil ta livet av ham (jf 7,1.19.23.30 etc.). Vi ser at oppmerksomheten omkring Jesu opptreden forskyver seg fra sabbatskrenkelser til reaksjoner på Jesus selvbevissthet, hans nærhet til Gud som Far. Ja, han «gjør seg lik Gud» (jf 10,33.36). Det dreier seg om en nerve i hans åpenbaringstale, den fullmakt Faderen har gitt til Sønnen.

Men det er Jesu helbredelse på sabbaten, en tegnhandling, som utløser det hele. Jesus svarer på jødernes anklage med en dynamisk forklaring på det som skjer: «Min Far arbeider fremdeles, også jeg arbeider» (5,17; mrk verbalformen 'ergazesthai'). Det er ikke tvil om at nettopp Jesu gjerninger er en drivende faktor i hans sendelse og misjon. Jesus kan tale om gjerningene ('ta erga') som «det større vitnesbyrd» (5,17; jf v36; 10, 25.38; 14,11). Det gjelder å oppdage det nye nærvær, den rikdom av frelsende makt og velsignelse som erobrer «den sjuende dagen». Og folkemengden dras mot ham på grunn av disse gjerninger. Johannes kan også fortelle at mange ser disse tegn og tror (se 2,23 og margin i N-A).

Det er viktig å oppdage det bankende hjerte bakom Jesus utfordrende selvvitnesbyrd. Hans nød for dem han taler til er at de må vinne frelse (5,34). Men de vil ikke komme til ham, og de kjenner ikke Guds kjærlighet! (5,40.42). Disse overtoner i den større kontekst kan gi en viktig klangbunn til prekenen.

Merknader til teksten

Håndskriftunderlaget til v.1-4 er sprikende.

1. Stavemåten til det hebraiske navn på bade-poolen er noe usikker. Enkelte forskere leser *Bethzata*. De fleste oversettelser leser *Betesda* som har god bevitnelse. Denne lese-måte kan etymologisk stå for «barmhjertighetens hus». Dette navn på stedet er nå kjent gjennom et belegg i kopperrullen fra Qumran.
2. Den lengre tekst i vers 3b og vers 4 har svak og sein bevitnelse. De utfyllende termer vers 3b er tatt med i King James Bibel (men ikke i Norsk Bibel), mens vers 4 er med i

alle norske oversettelser. Selv om dette vers på en måte forutsettes i det som fortelles i vers 7, hører det nok så sikkert ikke med til den originale tekst hos Johannes. Vers 4 er ikke tatt med i teksten hos N-A. Parentesene omkring v3b-4 i bibelselskapets utgave av 1978 er tatt bort i seinere utgaver (!).

«Betesda»

Situasjonsbeskrivelsen i v1-3 forteller om god lokalkunnskap. Betesda-dammene like nord for tempelplassen (i dag ved St Anna kirken) er for lengst gravd fram av arkeologer. De to pooler med søyleganger, ca 100 meter i utstrekning, ble åpenbart oppsøkt av en mengde syke og lidende. Flere forskere peker på at denne kuranstalt ved Saueporten i Jerusalem har noen kjente hellenistiske trekk. Poolen med legende kildespring var et normalt innslag på de kursteder rundt Middelhavet som var knyttet til lege-guden Asklepios. Og slike steder hadde åpenbart en enorm dragning på kronisk syke mennesker. Beretningen om Betesda kan like fullt ha noen gamle jødiske røtter, og Johannes kan ha tatt inn en folkelig tradisjon i sin beretning.

«Vil du bli frisk?»

Jesu inngang i Betesda denne dagen betyr en radikal forskjell. Det er grunn til å understreke at han helt unngår å knytte an til kilde-springet i den berømte pool. Vannet, som i fjerde evangelium er et sentralt soteriologisk symbol og begrep, blir ikke noe instrument for hans helbredelse, slik som i beretningen om den blindfødte (kap 9); han sendes til Siloa-dammen. I mengden av syke mennesker i Betesda kommer én person i fokus (v5). Han har vært syk det meste av sitt liv, 38 år! Et ekstremkasus som gir en ganske dramatisk bakgrunn for den helbredelse som skjer. Jesus ser denne mannen, og han kjenner uten videre hans livshistorie (v6). Jesu direkte spørsmål er overraskende: «Vil du bli frisk?» Det radikaliserer umiddelbart mannens møte med den person som nå står foran ham, og det kaller på tro og hengivenhet midt i den mistrøstige situasjon med tung, tung sykdom. Mannens lange redegjørelse (v7) bevitner til overmål hans kamp og ønske om å bli frisk, men han misforstår Jesu henvendelse, et kjent trekk i dialoger hos Johannes (jf 4,9f). Jesus avbryter mannens tragiske beretning med sitt

maktord, slik vi kjenner det også fra synoptisk tradisjon (Mt 9,6par): «Reis deg, ta ditt sengeleie og vandre omkring!». Underet skjer umiddelbart. Han blir frisk, «hel og sunn» ('hygiæs'). Denne nøkkelterm i beretningen (5x: vv 6.9.11.14.15) bringer gjenoprettelsen av et menneskeliv i fokus. Jesus «har gjort hele mennesket friskt» heter det i en siste referanse til hendelsen (7,23).

På sabbaten!

Sabbatslovgivningen var i jødisk bevissthet et meget tungt bud i Moseloven. Det er helt klart at de restriktive sabbatsforskrifter har en klar forankring i Sinai-paktens budord, og de er også innskjerpet for Israel i profetforkynnelsen (Ex 20,8f; Jer 17,21!). Å bryte ett bud betød dessuten for fariseiske lovforståelse å bryte hele loven. Så blir nødvendigvis den voksende konflikt med «jødene» et spørsmål om legitimitet i Moseloven for det Jesus sier og gjør. Dette blir tydelig til sist i vårt kapittel når Jesus sier til sine motstandere at de gransker Skriftene for å vinne frelse, men de ser ikke at de vitner om ham! (5,39.45f). Fokuseringen på sabbatsregler blir faktisk en tragisk avsporing. Den fastlåste loviske posisjon betyr en blindhet som betyr at Guds gyllne øyeblikk, i Jesu nærvær, kan gå dem forbi. Det ligger «et dekke over deres øyne» (jf 2Kor 3,14).

«Synd ikke mer for at ikke det verre skal skje deg» Disse ord i Jesu munn er lett å snuble i. Har mannens livslange sykdom sin forklaring i et syndefullt liv? Jesus kan avskjære slik spekulasjon i menneskers lidelser (9,2). Samtidig finner vi i evangelietradisjonen belegg for en nær sammenheng mellom syndstilgivelse og helbredelse (Mk 5,5par; jf Jak 5,15f). Det direkte utsagn til mannen kan bero på den kunnskap Jesus har om enkeltmennesker (v6! jf 1,48; 2,25). Men denne formaning i Jesu munn reiser et annet viktig perspektiv hvor sabbatsbud, sykdom og helbredelse på en måte transcenderes. Med en uhørt fullmakt taler Jesus om «det verre» som kan skje, for Faderen har gitt ham makt til å holde dom (5,26f). Jesus legger et ultimativt alvor inn i situasjonen. – Hva skjer etter at et menneske har erfart Guds frelsende makt? Det er usikkert om den helbredede mannen ble en Jesu disippel som gav Gud æren (jf 5,44).

Mulige blikkfester i en preken på søndag

- A. Hvilket «Betesda» kan vi støte på i dag, hvor mennesker kjemper en håpløs kamp med lidelser og fornedrelse, kanskje i naboskapet til de møteplasser hvor vi feirer og holder fest?
- B. Jesus kommer nær til og ser det ene mennesket; hele hans liv blir sett! Jeg tror det er mulig å se for seg ett menneske og likevel fange oppmerksomheten til mange tilhørere. Skal vi våge å gjenta spørsmålet på Jesus vegne: «Vil du bli frisk?»
- C. La Jesu maktord få lyde. Og i lys av det tegne et bilde av Sønnen som har fullmakt fra Faderen til å gjenopprette liv. Hans gjerninger må ikke forsvinne i abstraksjoner. Den helbredende tjeneste i menigheten kan vokse når det forkynnes rett om den, og når den praktiseres.
- D. Hva blir reaksjonen hos våre tilhørere? Hva skjer etter at vi har vært tett på Jesus godhet og helbredende makt? Mange i vår folkekirke bærer på skepsis og holder avstand. Årsakene kan være flere, men mange går bort og vil ikke bli hans disipler. Kan vi dele med menigheten noe av den nød som ligger på Jesu hjerte: De kommer ikke til ham for å få evig liv; de kjenner ikke Guds kjærlighet! – Det eskatologiske alvor i søndagens møte med helbrederen bør også få komme til uttrykk.
- E. Den fullverdige reaksjon på all Guds godhet. Vi har utrolig lett for å glemme hans velgjerninger. Kanskje trenger vi hjelp fra noen i menigheten denne søndag. Jeg er nokså sikker på at det sitter personer der som har opplevd Guds godhet og makt helt konkret. Ved å høre og se kan lovsangen stige med en ny sterk tone. Å lykkes med slikt gjensvar i tilbedelse ser jeg på som den mest høyverdige målsetting for søndagens gudstjeneste.

MARTIN SYNNES
førsteamanuensis (NT)

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER OG UTNEVNELSER

Bjørgvin bispedømme

Erling Nydal som kapellan i Fjell prestegjeld.
Therese Bustadmo som kapellan i Eid prestegjeld, Nordfjord prosti.
Geirulf Grødem som kapellan i Etne prestegjeld, Sunnhordland prosti.

Nidaros bispedømme

Bjarne Gustad som sokneprest i Lierne prestegjeld.
Andreas Braset som kapellan i Strinda prestegjeld.

Nord-Hålogaland bispedømme

Gaute Norbye som kapellan i Kroken prestegjeld (36 år).
Sorle Stenersen Hovdenak som prostiprest i Tromsø Domprosti (30 år).
Laila Jåvold som sokneprest i Måsøy prestegjeld i Hammerfest prosti (45 år).
Jan Sommerset, som kapellan i Nordkapp prestegjeld i Hammerfest prosti (44 år).
Trygve Hellesøy som sokneprest i Kautokeino prestegjeld i Indre Finnmark prosti (66 år).
Turi Råvdnå Henriksen som samisk kirketolk i Maze, Kautokeino prestegjeld i Indre Finnmark prosti (49 år).

SØKERE TIL LEDIGE STILLINGER

Borg bispedømme

Vikarprest i Lillestrøm prestegjeld Nedre Romerike prosti Borg bispedømme

Heinke Foertsch, f. 30.03.55, Kongsberg
William A. Bøhler, f. 23.07.56, Iveland
Siv Henriksen Elstad, f. 08.04.61, Skjåk
Kristine I. Fossheim, f. 22.05.72, Gjøvik
Gudbjørn Birkeland, 51 år, Gjøttum
Jahn Aas, f. 06.08.68, Oslo
Christoffer Tjelle, f. 07.07.72, Oslo
Angela Mjaaland, f. 03.07.74, Oslo
Toril Bull-Njaa Larsen, f. 16.11.74, Oslo
Håvar Norendal, f. 03.02.76, Oslo
Margrete Holmeide, f. 02.12.78, Oslo
En søker ønsker ikke sitt navn offentliggjort.

Sokneprest i Aurskog prestegjeld Østre Romerike prosti Borg bispedømme

Helge Ruud, f. 06.05.48, Lier
Petter Lind, f. 21.05.48, Oslo
William A. Bøhler, f. 23.07.56, Iveland
Bjerg Elisabeth Oserud, f. 17.06.57, Nordbyhagen
Inger-Fredrikke Trapness, f. 18.01.51, Grong
Gudbjørn Birkeland, f. 16.07.52, Gjøttum
Niels Christian Hjorth, f. 20.12.45, Oppegård
Ragnar Aandstad, f. 14.07.54, Arnes

*Sokneprest i Fet prestegjeld Østre Romerike prosti
Borg bispedømme*

Helge Ruud, f. 06.05.48, Lier
Petter Lind, f. 21.05.48, Oslo
Svein Granerud, f. 12.02.50, Jar
Ragnar Johannessen, f. 19.03.47, Auli
Bjørn Kinserdal, f. 31.03.57, Skien
William A. Bøhler, f. 23.07.56, Iveland
Björg Elisabeth Oserud, f. 17.06.57, Nordby-
hagan
Fredr Mandt Fjågesund, f. 13.05.55, Fagernes
Siv Henriksen Elstad, f. 08.04.61, Skjåk
Anne Mathilde Garmann Klare, f. 19.03.61, 3
Skjetten
Inger Jeanette Enger, f. 28.04.62, Fetsund
Berit Barre, f. 28.02.54, Drammen
Gudbjørn Birkeland, f. 16.07.52, Gjøttum
Kristin Fæhn, f. 10.03.53, Eidsmarka
Niels Christian Hjorth, f. 20.12.45, Oppegård
To søkere ønsker ikke sine navn offentliggjort.

LEDIGE STILLINGER

Oslo bispedømme

*Kapellansillingen i Østre Aker prosti
med Furuset sokn som tjenestested*

Furuset menighet ligger i Groruddalen i den nord-østre delen av Oslo med grense mot Østmarka. Menigheten, som omfatter områdene Lindeberg og Furuset, ble opprettet i 1979. Boligmassen består vesentlig av blokk- og rekkehusbebyggelse, men også en del eldre villa-bebyggelse. Utbyggingen av Furusetområdet ble avsluttet for rundt 20 år siden. Folketallet er ca. 14.000.

Rundt 50 % av befolkningen tilhører Den norske kirke. Sammenliknet med andre områder i Oslo er det flerkulturelle innslaget stort. Menigheten har siden 1979 drevet norskopplæring for innvandrerkvinner. Dette er i dag et samarbeid mellom menighet, bydel og Oslo AOF. Rundt 100 kvinner følger undervisningen i Furuset kirke. Tilbudet er en del av bydelens «kvalifiserings- og sysselsettingstilbud». I tilknytning til norskopplæringen driver menigheten et eget sosialt arbeid. Furuset menighetsråd

låner også ut lokaler til en tamilsk menighet.

Det er opparbeidet et godt samarbeid med bydelisforvaltningen, lokale foreninger og det øvrige nærmiljø.

Furuset kirke ble vigslet i 1980. Det er en moderne arbeidskirke med møterom for ulike aktiviteter. I kirkebygget er det også kontorer for de ansatte. Kirkebygget er det naturlige midtpunkt for menighetens virksomhet.

I menigheten er det 2 sykehjem. Begge sykehjemmene er for tiden betjent av egne sykehjemsprester.

Furuset menighetsråd har følgende visjon for inneværende periode:

«I vår menighet skal

– den enkelte få møte Guds nåde i Jesus Kristus

– fellesskapet være preget av mangfold, omsorg og utrustning.»

For å søke å virkeliggjøre denne visjonen driver menigheten et allsidig arbeid. Gudstjenesten er et hovedsatsningsområde og menighetsrådet har satt ned et eget gudstjenesteutvalg. Menighetens kontor og prester samarbeider nært om å lage et bredt gudstjenestetilbud.

Trosopplæring er også et område menighetsrådet ønsker å prioritere. Kapellanen vil få et særskilt ansvar for at dette kan finne en god form.

En stor andel av befolkningen er familier med barn og unge. I dag har menigheten tilbud om søndagsskole, kirkekafeeklubb, speiderarbeid i regi av KFUK/KFUM, 10-13 triangelklubb, barnekor og ungdomsklubb. Ikke minst merker vi stor oppslutning om det arbeidet vi driver opp mot konfirmantaler. KFUK/KFUM speideren har 80 medlemmer. 10-13 klubben har over 200 medlemmer. Kapellanen vil som en del av dette, ha et særskilt ansvar for kontakt og oppfølging av frivillige og ansatte ledere innen barne- og ungdomsarbeidet.

Innenfor soknet ligger 5 barneskoler og 2 ungdomsskoler. Kapellanen vil ha kontakt med 3 barneskoler og 1 ungdomsskole. Det finnes samarbeidsplaner med flere av skolene. Ikke minst det store innslaget av fremmedkulturelle gjør dette arbeidet både spennende og utfordrende.

Konfirmanttallet ligger på rundt 45 med

innskrivning i august og weekendopphold som en del av opplegget. Konfirmantarbeidet deles mellom sokneprest og kapellan, men kapellannen har hovedansvaret for opplegget.

Foruten gudstjenester hver søndag er det i kirken ulike konserttilbud, formiddagstreff for eldre, kvinne- og mannsfellesskap, misjonsforeninger og kirkering.

Den kirkelige betjening består av sokneprest og kapellan som har hver sin tjenesteuke. Videre er det menighetsforvalter (daglig leder), diakon, kantor, kirketjener, kirketjener/renholder og diakonimedarbeider. Flere av disse stillingene er deltid. Menigheten har dessuten ansvar for administrasjon og miljøarbeid i forbindelse med norskundervisningen.

Det legges vekt på personlig egnet, samt kompetanse og erfaring fra stillingens ansvarsområder: Konfirmant-, barn- og ungdomsarbeid og arbeid med trosopplæring. Selvstendighet, evne til å ta initiativ og til samarbeid med den øvrige staben vil bli etterspurt.

Til stillingen hører tjenestebolig i Dragonstien 57B, en 5 roms rekkehusleilighet over to plan ca 124 m² med en liten hage.

Målform er bokmål.

Det er vedtatt nye tjenesteordninger for prester i Den norske kirke, den implementering av disse som nå er i gang, kan medføre justeringer av kapellanens arbeidsområde.

Stillingen lønnes som kapellan, lønnstrinn 40-52. Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til soknepresten i Furuset prestegjeld, Dag Auli, tlf. 23 17 55 00.

Søknad med CV, referanser og kopi av vitnemål og attester må være Oslo bispedømmeråd, Postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende innen 10. september 2004.

Oslo bispedømme

Prosti i Østre Aker prosti

Embetet som prost i Østre Aker prosti i Oslo bispedømme er ledig fra 1. november 2004.

Prosten leder prestetjenesten i prostiet, gjør tjeneste som menighetsprest etter fastsettelse av biskopen, bistår biskopen i dennes embets-

utøvelse og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til prosteembetet.

Stillingen som sokneprest i Østre Aker prestegjeld/sokn vil bli utlyst på et senere tidspunkt. I prostiet er tilsatt en prostikapellan som innehar funksjoner både som saksbehandler for prosten og som prostiprest.

Østre Aker prosti

Østre Aker prosti omfatter Groruddalen nord-øst i Oslo og grenser til kommunene Lørenskog og Nittedal i Akershus fylke i Borg bispedømme.

Prostiet består av 13 sokn: Bredtvet, Ellingsrud, Fossum, Furuset, Grorud, Hasle, Hauge-
rud, Høybråten, Romsås, Rødtvet, Sinsen, Stovner og Østre Aker. Samtlige menigheter ligger i typiske drabantbystrøk. Innbygger-tallet i prostiet er ca. 115 000 personer, omlag 60 % tilhører Den norske kirke. Det etniske mangfoldet er stort.

Grorud, Høybråten og Østre Aker sokn har tradisjonelle kirkebygg. Prostiets øvrige kirker er praktiske arbeidskirker bygget i perioden 1960-80.

Prostiet har 25 statsansatte menighetsprester. I tillegg er det seks sykehjemsprester, i både heltids- og deltidstillinger, og to prester i deltidstillinger med diakoni som hovedoppgave. Det er fem diakonstillinger og to katekestillinger i prostiet og kantorer i deltidstillinger i alle sokn. Alle sokn har menighetsforvalter.

Kirkelig fellesråd i Oslo er inne i en forsøksperiode med samarbeidsområder som omfatter flere menigheter. I Østre Aker prosti er det tre slike samarbeidsområder. En av menighetsforvalterne i hvert samarbeidsområde har funksjon som kirkeforvalter for området.

Hovedsatsningsområder

Østre Aker prosti har tre hovedsatsningsområder: Gudstjenesteliv, diakoni og trosopplæring. Gudstjenestedeltakelsen i prostiet er relativt lav. Det foregår imidlertid kreativt fornyelsesarbeid med gudstjenesten i de fleste menigheter og i prostiet som helhet.

Innenfor den diakonale sektor er det mange utfordringer, både når det gjelder mer tradisjonell diakoni blant eldre og syke og i forhold til det flerkulturelle miljøet i prostiet. Det sates på ungdomsdiakoni.

Når det gjelder trosopplæring, har fokus primært vært på barn- og ungdomsarbeid, og det er det behov for en helhetlig gjennomtenkning og planlegging i prostiet.

Prosten

Foruten å lede prestetjenesten i prostiet skal prosten bidra med faglig veiledning, råd og støtte overfor ansatte, råd og frivillige og stimulere til samhandling og åndelig fellesskap innen de ulike arbeidslag i prostiet.

Prosten inngår i biskopens ledersteam og deltar i prostemøter, veiledningsgruppe for proster og lederutvikling. Fra 2000 har biskopen delegert visse oppgaver til prostene og derved styrket prosten som leder av prestetjenesten.

Til embetet ønskes en person som har kompetanse, vilje og evne til:

- lederskap
- strategi- og endringsarbeid
- å sette mål og nå disse
- å inspirere og motivere
- kommunikasjon
- samvirke og samarbeid
- å profilere og synliggjøre kirken

Tjenesteforhold

Prosten vil fortsatt ha tilhørighet til Østre Aker menighetskontor og Østre Aker kirke.

Prostens tjenestebolig er Østre Aker prestegård fra 1855. Prosteleiligheten er nyoppusset og inneholder bl.a. tre stuer, tre soverom, loftstom og kjellerboder. Det er garasje plass til en bil samt uteboder. Prestegården rommer også leilighet for kapellanen i Østre Aker menighet og har ca. 5 mål hage med uteplass for hver av leilighetene.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og embetsdistriktets utstrekning samt endringer i reglene om pensjon og aldersgrense.

Til embetet hører tjenestebolig med boplikt. For bruken av boligen svares husleie etter fastsatte regler. Den som blir utnevnt, må finne seg i de bestemmelser som måtte bli truffet om leie og bruk, eventuelt også flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge offisielle målformer.

Oslo bispedømme har som målsetting å få flere kvinner i ledende prestestillinger.

Kvinner oppfordres til å søke.

Lønnstrinn 63-67. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Nærmere opplysninger fås hos stiftsdirektøren eller personalsjefen ved Oslo bispedømmekontor, tlf 23 30 11 60.

Søknad sendes tjenestevei med CV, vitnemål, (attester og opplysning om referanser) og må være kommet Kultur- og kirkedepartementet, Postboks 8030 Dep, 0030 Oslo i hende innen 10. september 2004.

Oslo bispedømme

Fengselsprest Ila fengsel, forvarings- og sikringsanstalt

Stillingen som fengselsprest ved Ila fengsel, forvarings- og sikringsanstalt er ledig. Fengselspresten tilsettes av Oslo bispedømmeråd, men har sitt tjenestested ved anstalten og må rette seg etter de bestemmelser som gjelder der. I sin kirkelige tjeneste er fengselspresten underlagt prosten i Bærum og står under tilsyn av Oslo biskop. Tjenesteordning for fengselsprester gjelder for stillingen.

Ila fengsel, forvarings- og sikringsanstalt ble fra 1. januar 2002 hovedanstalt for den nye særreaksjonsformen forvaring. Forvaring er en tidsbestemt straffereaksjon som skal ivareta det nødvendige samfunnsvern parallelt med tiltak som kvalifiserer den enkelte for løslatelse. I den anledning rustes anstalten opp bygningsmessig, organisatorisk og innholdsmessig. Det skal arbeides med de innsatte gjennom høy grad av sikkerhet, samtidig med faglig fokus på observasjon/kartleggingsarbeid, programvirksomhet og strukturert miljøarbeid.

Fengselet er dermed for tiden inne i en spennende prosess med utvikling og utforming av forvaringsanstalten, noe som vil få stor betydning for arbeidsinnholdet til alle yrkesgrupper, inklusiv presten. Antallet ansatte vil øke, samtidig som en vil få ansatte med annen yrkeskompetanse. Miljøarbeidere, vernepleiere, barnevernspedagoger og mennesker med sosialfaglig bakgrunn vil sammen med fengselsfaglig personell utgjøre arbeidsfellesskapene på avdelingene. Dette setter store krav til samarbeidsevner og kommuni-

kasjon faggruppene imellom, også prestens.

For uten å være en naturlig samarbeidspartner med avdelingene har presten ansvar for å tilrettelegge og ivareta det kristne, religiøse og livssynsmessige mangfold en nå møter i anstaltene. Det feires gudstjeneste i fengselskirken hver søndag. Gjennomføringen av disse fordele mellom presten, frelsesarmeen og en gruppe fra Maritastiftelsen. En dag i uken inviteres innsatte til bibelgruppe/samtale i kirken. KFUM-K driver blanda kor med et betydelig innslag av innsatte. Vår og høst har det vært arrangert Alpha-kurs/bibelstudium. Deltakelsen på disse forskjellige arrangement må sies å være stor. I tillegg har presten tilrettelagt for fredagsbønn i fengselets bibliotek for våre muslimske innsatte.

I tiden før jul er presten ansvarlig for Latvia aksjonen. I en årrekke har det vært et utstrakt samarbeid mellom kriminalomsorgen i Norge og Latvia. Dette for å ruste opp latvisk fengselsvesen. En del av dette arbeidet har vært solidaritet mellom innsatte på Ila og innsatte i Valmiena fengsel i Latvia. Sentralt her står innsats fra innsatte.

Visitortjenesten, som er en del av Røde Kors besøkstjeneste, har tradisjonelt vært prestens ansvar ved anstalten. I samarbeid med visitorutvalget koordinerer han arbeidet med å finne visitører til de innsatte som ber om det. Stillingen lønnes som spesialprest, lønnstrinn 48–56. Pensjonsskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

For nærmere opplysninger kontakt vikarierende fengselsprest Cato Kristiansen tlf. 67 16 10 00.

Søknaden må være innkommet til Oslo Bispedømmeråd., Boks 9307 Grønland, 0135 Oslo, innen 3. september 2004.

Borg bispedømme

Sokneprest i Rakkestad prestegjeld under Østre Borgesyssel prosti i Borg bispedømme under Den norske kirke

Prestegjeldet er sammenfallende med Rakkestad kommune – ca 430 km² og består av 3 menigheter; Os, Rakkestad og Degernes med hhv. 2000, 3500 og 1500 innbyggere.

Rakkestad kommune befinner seg i hjertet av Østfold fylke og er en vakker jord- og skogbruksbygd med noe småindustri og en rekke servicenæringer. Kommuneadministrasjonen er i Rakkestad sentrum. Avstanden til Oslo bygrense er 80 km. Bygda har mange muligheter for tur- og friluftsliv – sommer som vinter.

Prestegjeldet har tre kirker; Os kirke fra ca 1870, Rakkestad middelalderkirke fra ca 1200 og Degernes kirke fra ca 1880 samt et menighetshus. Prestene tjenestegjør i samtlige kirker/menighetshus etter turnus. Rakkestad kirke har vanligvis gudstjeneste hver søndag og Os og Degernes vanligvis hver 14. dag.

Kirkesøkningen må sies å være god. Forskjellige kirkevekstiltak er i gang og gir oppmuntrende signaler.

Prestene har regelmessig kontakt med 4 barneskoler samt ungdomsskolen. Det er ukentlige andakter på Skautun sykehjem og månedlige samvær på Degernes helse- og velferdssenter.

Prestegjeldet er preget av stor kirkelig aktivitet. Her er mange foreninger for ytre- og indremisjon. Arbeidet blant barn og unge er prioriterte oppgaver. Det er bred oppslutning om dåp og konfirmasjon (ca 90 % av årskullet). Diakonien har et bredt nedslagsfelt blant befolkningen, og her drives bl.a. egen brukbutikk i diakonatets regi.

Prestegjeldet har for tiden ungdomsdiakon og et rus- og kriminalforebyggende prosjekt i samarbeid med politi og kommunale etater gjennom kriminalforebyggende råd.

Samarbeidet mellom kirke og kommune er det aller beste. Det arbeides med menighetsstrategiske tiltak i stab og menighetsråd.

Prestegjeldet betjenes av sogneprest, seniorprest, sognediakon, ungdomsdiakon, kirkeverge/daglig leder samt kontorfullmektig.

Preste- og menighetskontorene befinner seg i et moderne forretningsbygg i Rakkestad sentrum, og alle har egne godt utrustede kontorplasser.

Det er kirketjenere til alle de tre kirkene samt organister i deltidstillinger.

Klokkertjenesten er på frivillig basis. Soknepresten sitter i kirkelig fellesråd samt i Rakkestad menighetsråd.

Konfirmantarbeidet er preste gjeldets satsingsområde. Soknepresten har hovedansvaret for konfirmantarbeidet i samarbeid med menighetenes konfirmantutvalg og staben. Det er utarbeidet plan for konfirmanttiden.

Bevistgjøring rundt gudstjenesten med hensyn til form og innhold er også et viktig satsingsområde.

Målform i kirke og skole er bokmål.

Rakkestad prestegård er fra 1794 og er en staselig bygning i én etasje , omgitt av 5,5 mål park, godt vedlikeholdt og nærmeste nabo til kirken. Grunnflaten er på 300 m².

Prestegården består av moderne kjøkken, dagligstue, spisestue, peisestue samt stortue, stort gjesterom, to barneværelser, stort soverom, vaskerom, moderne bad med toalett, gjestettoalett, arbeidsrom, samt stor inngangshall. Loftet er innredet med eget arbeidsværelse for presten. Kjelleren har godt kjølerom samt ny fyrkjele. Oppvarmingen er strøm og olje. Den ene halvpart av prestegården gjennomgikk en total restaurering i 1986. Samtlige vinduer ble skiftet ut i 1991. I dag fremstår prestegården som en moderne funksjonell og godt vedlikeholdt bygning.

På tunet er det også en stor dobbeltgarasje/vedskjul.

Presten har plikt til å bo i boligen som stilles til rådighet. Boligen er tjenestebolig i henhold til husleielovens §11-3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Borg bispedømme har et godt etablert veiledningsapparat.

Stillingen lyses ut i stillingskode 0930 i lønns penn 50-58.

Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse etter gjeldende regler.

Tilsetning skjer i henhold til gjeldende regelverk. Det tas forbehold om endringer i tjenesten som følge av tjenesteordning for menighetsprester.

Nærmere opplysninger fås på Borg bispedømmekontor, tlf. 69 30 79 00 eller på Rakkestad menighetskontor, tlf. 69 22 60 60..

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester, må være Borg bispedømmeråd, Postboks 403, 1601 Fredrikstad i hende innen 3. september 04.

Borg bispedømme

Kapellan i Rygge prestegjeld under Vestre borgesyssel prosti i Borg bispedømme under Den norske kirke

Rygge prestegjeld ligger 70 km sør for Oslo. Prestegjeldet faller sammen med Rygge kommune med sine 74 kvm. i utstrekning. Kommunen ligger mellom Oslofjorden og Vansjø, og er preget av vakkert kulturlandskap. Det er gode muligheter for friluftsliv på land og på sjøen.

Rygge har 13 775 innbyggere. Prestegjeldet har siden 1998 vært delt i to sokn: Rygge (Halmstad og Larkollen) og Ekholt (Ekholt og Øreåsen) med noenlunde lik fordeling av befolkningen. Rygge sokn består av den delen av kommunen der den gamle Ryggekulturen synes best. Ekholt sokn har mye villabebyggelse og noe blokkbebyggelse. Dette er den mest «urbane» delen av kommunen.

Det er tre kirker i prestegjeldet.

I Rygge sokn ligger Rygge kirke, en lys og vakker middelalderkirke fra 1100-tallet med omlag 350 sitteplasser. Larkollen kirke er fra 1890 med 150 sitteplasser. Det feires gudstjeneste i soknet hver søndag – én søndag i måneden holdes den i Larkollen kirke.

I Ekholt sokn ligger Ekholt kirke, en arbeidskirke fra 1980 med 350 sitteplasser i kirkerommet og mange anvendelige rom i to etasjer til ulike menighetsaktiviteter. I Ekholt kirke feires gudstjeneste hver søndag, for tiden har et utvalg under menighetsrådet tatt ansvaret for én av dem i måneden. I begge hovedkirkene holdes det søndagsskole under gudstjenesten, når det ikke er familiegudstjeneste. Om sommeren følges en egen turmus med én gudstjeneste pr. søndag i prestegjeldet. De siste årene har det vært holdt egne dåpsgudstjenester 2-3 ganger i året.

Rygge Flystasjon er en stor arbeidsplass i kommunen med stadig nye utfordringer. Flystasjonen har sin egen prestatjeneste.

I Rygge sokn er det tre barneskoler og én ungdomskole. Kirkens Bymisjon driver Larkollen bo- og behandlingshjem som ligger i Larkollen og har sin Rørvik skole.

I Ekholt sokn er det to barneskoler og to ungdomsskoler.

Det er et godt samarbeid med skolene i

prestegjeldet – knyttet til dåpsopplæringsplanen og i forbindelse med sorg og kriser – og med barnehagene i kommunen.

Det er et godt utbygd barnehagetilbud.

Prestene og diakonen betjener Ryggeheimen (kommunens sykehjem) og Eskelund servicesenter (boenhet for senil demente).

Innbyggerne i Rygge er glade i kirken sin og bruker den gjerne i viktige markeringer i livet.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, kapellan, soknediakon, kantorer/organister, kirkeverge, sekretær for kirkeverge, kontorleder, kirketjenere og kirkegårdsarbeidere.

Sokneprest og kapellan har sete i hvert sitt menighetsråd. Rygge prestegjeld er ett fellesrådsområde for Rygge kirkelige fellesråd. Det er godt forhold mellom kirken og kommunen i Rygge.

Rygge kirkekontor ligger i Bredsandbygget sentralt i kommunen ved rådhuset. Her har prestene, diakonen, kirkevergen, kirkevergens sekretær og kontorleder lyse, rommelige lokaler med godt utstyr. Her holdes også ukentlig stabsmøter, der også de andre i staben møter. Møterom/lunsjrom deles med kommunens IT-avdeling.

Det er korte avstander i kommunen. Fra kontoret er det ca 5 km til Rygge kirke og kapell, en knapp km til Ekholt kirke og ca 10 km til Larkollen kirke.

De to soknene har felles Diakoniutvalg, Barne- og Ungdomsutvalg og Kirkemusikalsk utvalg. Prestene og soknediakonen har sete i utvalgene.

Det finnes Diakoniplan og Plan for Dåpsopplæring i Rygge prestegjeld.

Det er utarbeidet Plan for konfirmasjonstiden i Rygge prestegjeld som Barne- og ungdomsutvalget har ansvar for i samarbeid med prestene, som begge tar del i konfirmantundervisningen. Soknediakonen er også noe inne i konfirmantarbeidet.

Konfirmantåret starter i september med konfirmasjon i mai i hver av de tre kirkene.

Prestegjeldet har én kirkegård ved Rygge kirke og Rygge kapell. Bisettelser og begravelser foregår hovedsakelig fra kapellet. Soknediakonen er inne i turnus med begravelser.

Arbeidsfordelingen mellom prestene vil bli gjennomgått når ny kapellan er på plass.

Kontakten med frivillige medarbeidere i menighetene har de siste årene blitt styrket, mange er involvert i gudstjeneste- og menighetslivet på ulike måter.

Det er et rikt sang- og musikkliv i kommunen. I Rygge kirke øver hver uke Rygge kirker og Rygge kirkes barne- og ungdomskor. I Ekholt øver to barnegospelkor. Familiekolet på Halmstad er tilknyttet Rygge menighet.

Det finnes noen foreninger tilknyttet de kristne organisasjoner; Normisjon har eget forsamlingshus på Halmstad og på Dilling sammen med Misjonssambandet. Det er et godt forhold mellom kirken og disse. I Rygge finnes Den frie evangeliske forsamling, og Moss Bibelsenter har sin kirke innenfor kommunens grenser.

Målform i kirke og skole er bokmål.

Det er på det nåværende tidspunkt ikke formelt avklart om kapellannen vil flytte inn i kapellanboligen eller sokneprestboligen. Most sannsynlig vil sokneprestboligen stilles til disposisjon for kapellannen. Rygge prestebolig er en stor og gammel bolig, vakkert beliggende ved Rygge kirke. Boligen er en tradisjonell prestegård/trebygning over 2 plan, og er i forbindelse med presteskiftet pusset opp av Opplysningsvesenets fond.

Presten har plikt til å bo i boligen som stilles til rådighet. Boligen er tjenestebolig i henhold til husleielovens §11-3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Borg bispedømme har et godt etablert veiledningsapparat.

Stillingen lyses ut i stillingskode 0922 i lønsspenn 47–56.

Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse etter gjeldende regler.

Tilsetning skjer i henhold til gjeldende regelverk. Det tas forbehold om endringer i tjenesten som følge av tjenesteordning for menighetsprester.

Nærmere opplysninger fås på Borg bispedømmekontor, tlf. 69 30 79 00 eller på Rygge menighetskontor, tlf. 69 26 44 81. Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester, må være Borg bispedømmeråd, Postboks 403, 1601 Fredrikstad i hende innen 03. september 2004.

Tunsberg bispedømme

Prost i Ringerike prosti

*Sokneprest/menighetsprest i Hønefoss sogn/
prestegjeld.*

Det utlyses embete som prost på Ringerike, og vises samtidig til ny tjenesteordning for prost som vil bli retningsgivende for embetet. Prosten har til nå også vært sokneprest i Hønefoss prestegjeld. Etter ny tjenesteordning for prost fastsetter biskopen prostens tjeneste som menighetsprest.

Ringerike prosti

omfatter de to kommunene Ringerike (28.000 innb.) og Hole (5200 innb.). I sør grenser prostiet til Bærum kommune og i nord til Sør Aurdal i Valdres. Prostiet er 10 mil langt og Hønefoss er det administrative sentrum i denne regionen. Prostiet har til sammen 8 faste menighetspreststillinger og 11 menighetsråd i 5 prestegjeld:

Hole (3817 medl.) 1 prest, 1 m-råd. Hønefoss (8200 medl.) 2 prester, 1 m-råd. Norderhov (6600 medl.) 2 prester, 4 m-råd, Haug (7300) 2 prester, 2 m-råd (bygger ny kirke på Ullerål) og Ådal (3000 medl.) 1 prest, 3 m-råd.

Dessuten er det i opprinnelig to halve statlige katekethjemler tilsatt en prostikapellan med særlige kateketiske funksjoner. Tjenesten er fordelt med 40% Hønefoss, 40% Norderhov og 20% Ådal. Midlertidig er det også engasjert en prostiprest i halv stilling til avløsende tjeneste i Hole og ellers etter behov i prostiet etter prostens disposisjon.

Ringerike fengsel ligger på Tyrstrand i Norderhov prestegjeld og har egen prest i full stilling. En av prostiets prester er spesielt tilknyttet Ringerike sykehus. Det arbeides med å få konvertert dette til en fast deltidsstilling. Øvrig menighetsrelatert bemanning utenom en fullverdig organisttjeneste er en halv kateket i Tyrstrand og en diakon på deling mellom Hønefoss og Haug.

Hønefoss prestegjeld

utgjør ett sogn. Hønefoss er sentrum i Ringerike kommune. Forbindelsene til Oslo og Drammen 60 km borte er meget gode.

Hønefoss kirke er en langkirke i tre, bygget i 1862 og har 350 sitteplasser. Orgelet ble fer-

dig restaurert før byens 150 års jubileum i 2002. Det holdes gudstjenester hver søn- og helligdag. I nybyggerstrøket Heradsbygda holdes 20 gudstjenester årlig fordelt på Norderhovhjemmets kapell og barneskolen på Helgerud. Menigheten har langsiktige planer for arbeidskirke for denne del av menigheten som omfatter ca. 5000 medlemmer.

Et vakkert krematorium for Ringerike ligger i nærheten av kirken og Hønefoss kirkestue.

Prestegjeldet har foruten 4 barneskoler, en ungdomsskole, 2 videregående skoler, folkehøgskole og HIBU – Høgskolen i Buskerud – har en stor avdeling i byen.

I menigheten ligger 2 alders- og sykehjem som jevnlig besøkes av prestene og diakonen. I byen er det syv kirker/forsamlingshus fra forskjellige kristne menigheter. Samarbeidet her er positivt og konstruktivt. Det er mange foreninger for de forskjellige kristelige, sosiale og humanitære formål. Kirkering og bibelgrupper. Ytre misjon har mange foreninger og Normisjon har eget forsamlingshus. Ringerike Ten Sing rekrutteres fra hele prostiet og er tilknyttet Norges KFUK/M. En ungdom er nå lønnet i 25% stilling av prostiet som leder. Et aktivt speiderarbeid er i gang. Menigheten har en vakker og tjenlig kirkestue på kirkeområdet – innviet i 1980. Et samlingssted for hele prostiet.

Prestegjeldet betjenes i dag av sokneprest og kapellan. Den midlertidige prostipresten går inn med noe avlastende tjeneste for prost/sokneprest. Menigheten har dessuten en 40% andel i prostikapellan som sammen med kapellannen blant annet har ansvar for konfirmasjonsundervisningen.

Pr nå er det ca 100 dåp, 100 begravelser/bisettelser, 80 konfirmanter, 20 vigslar. Prestegjeldet har for øvrig diakon i halv stilling og kantor i full stilling. Krematoriet og kirken har 3 kirketjenere i hele stillinger.

Kontorene for Hønefoss menighet ligger i eget hus like ved kirken og betjenes nå av kontorfullmektig i 53% stilling.

Prosten

er leder av prestetjenesten i hele prostiet og sitter i Ringerike fellelråd. Det arbeides for å etablere kontorfellesskap mellom Hønefoss prestegjeld, inkl prosten og Kirkevergen i Ringerikes administrasjon sentralt i Hønefoss

by. Soknepresten i Hole sitter i Hole menig-
hetsråd/fellesråd.

Prosten inngår i biskopens regionale leder-
skap både med hensyn til prestedtjenesten og
øvrige oppgaver i følge ny tjenesteordning for
prost. Ny tjenesteordning profilerer ennå tyde-
ligere enn før prosten som leder. Det stilles
derfor særlige krav om kompetanse og evne til
lederskap, motivasjon, kompetanseutvikling
av medarbeidere og samhandling i et utvidet
prostifelleskap på mange områder – som
bl.a. forhold til og samarbeide med kirkever-
ger, fellesråd, menighetsråd, frivillige og de
ulike tjenestegrupper.

Tjenestebetingelser

Tjenestebetingelse med boplikt stilles til disposi-
sjon av Ringerike kommune. Boligen er veleg-
net og nyinnkjøpt til formålet. Den er sentralt
og fint beliggende på Vesterntangen – med
gangavstand til skole, forretninger, kommuni-
kasjon og serviceinstitusjoner. Huset er fra
1930, på- og ombygget i 1990 og er helreno-
vert og pusset opp – klar for innflytning
01.10.04. Huset er opprinnelig innredet som
tomannsbolig, men er godt tilrettelagt som
enebolig. Boligareal ca 264 m². på ca 1 mål
tomt. 1. etg: 2 stuer, kjøkken, 3 soverom,
bad/wc, hall, vindfang og kjølerom samt
utgang til terrasse.

2. etg: 2 stuer, kjøkken, kjølerom, 1 sove-
rom, bad/wc og entre. I tillegg 2 rom, hems
samt utgang til terrasse. Kjeller med wc, bad-
stue, vaskerom og boder. Dobbel garasje.

For bruk av bolig svares husleie etter fra-
dragsregulativets bestemmelser. Den som blir
tilsatt må finne seg i de regler og endringer
som til enhver tid gjelder for tjenesteboliger.

Lønn etter lønnstrinn 61-65.

Innskudd i statens pensjonskasse.

Til lønnen kommer særlige regulativmes-
sigegodtgjøringer.

Skyssgodtgjørelse både i sogn og prosti etter
regulativ mot innsendt kjørebok/regning.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere
må opplyse om de behersker begge målfor-
mer.

Tunsberg bispedømme ønsker flere kvinner
i ledende prestedstillinger. Kvinner oppfordres
derfor til å søke.

Se ellers kunngjøring i Norsk Lysingsblad.

Evt opplysninger kan gis ved Tunsberg
bispedømmekontor, tlf 33 35 43 00, evt stifts-
direktør Stein Unneberg, tlf 33 35 43 25.

Søknad med kopi av vitnemål og attester
mv sendes tjenestevei og må være kommet
Det kgl. Kultur- og Kirkedep. Postboks 8030
Dep, 0303 Oslo i hende *senest 10. september
2004*.

Tunsberg bispedømme

Fengselsprest ved Bastøy Landsfengsel.

I Tunsberg bispedømme, Nord-Jarlsberg pro-
sti, er det ledig spesialstilling som prest ved
Bastøy Fengsel, beliggende på øya Bastøy
utenfor Horten.

Bastøy Fengsel er et åpent fengsel med
plass til 105 innsatte og med 64 ansatte. Feng-
selet vil nå kriminalpolitiske mål gjennom
endringsarbeid knyttet til økologiske og
humanistiske verdier og legger hovedvekt på
ansvarsutvikling gjennom målrettede meto-
diske tiltak. Tiltakene er knyttet til endrings-
programmer, arbeid, skole og fritid. Praktisk
trening i det å ta ansvar for egen livssituasjon
og egen fremtid er motivet bak de tiltak som er
etablert ved fengslet.

Prestens tjeneste ved fengselet baseres på
sin kirkelige egenart, men relaterer samtidig
på sitt vis til de mål, metoder og verdier som
ligger til grunn for fengselets virksomhet.

Prestedtjenesten og kirken er en integrert og
naturlig del av virksomheten på Bastøy. Feng-
selet ved presten driver utadrettet nettverksar-
beid og har et tett og nært samarbeid med
ulike organisasjoner, inklusive et kreativt og
viktig samvirke med Våle Kirkekor.

Stillingen er således en målrettet kirkelig
tjeneste i møte med innsatte og ansatte, og
utøves i nært samarbeid med fengselets
ledelse.

Det følger av dette at den som søker bør
kunne dokumentere real- eller formalkompe-
tanse i henhold til de utfordringer som ligger
i en slik spesialtjeneste ved en fengselsinstitu-
sjon av denne type. Personlig egnethet, evne
til kontakt, samtale og inkluderende fellesskap
i ulike tiltak og situasjoner vil bli vektlagt.

Stillingen inngår som del av bispedømmets

presteskap, med Nord-Jarlsberg prosti som prinsipielt tilsettingsområde. Tilsetning og tilrettelegging i henhold til regler gitt i tjenesteordning for fengselsprester, som bl.a. definerer prosten som nærmeste geistlige overordnede.

Til stillingen vil det i samarbeid med fengselsledelsen bli lagt ansvar for kirkelig betjening også ved Horten hjelpefengsel, og i ferie og fritidssammenheng vil avløsende betjening av Sem og Berg krets fengsler bli gjensidig organisert.

Nærmere bestemmelser om tjenesteoppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre. Fengselet har egen ferge, og tjenesten tilpasses avgangstidene. Ekstrabåt for særskilte anledninger/oppdrag.

Det vil kunne bli avkrevd utvidet politiattest etter nærmere regler for prest.

Lønn i kode 1465 Spesialprest, lønsspenn 48-60. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning. Det er ikke boplikt/tjenestebolig knyttet til stillingen.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjeldende for presteskapat.

Søknad med attester, referanser etc sendes Tunsberg bispedømmeråd, boks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg, innen 10 september 2004.

Opplysninger om stillingen ved henvendelse til stiftsdirektør Stein Unneberg, 33 35 43 25 eller 91 37 62 09.

jørgvin bispedømme

spesialprest ved Bergen fengsel

Den ene av de to stillingene som fengselsprest ved Bergen fengsel er ledig. Bergen fengsel ligger i Asane og tilhører Arna og Asane prosti i Bjørgvin bispedømme. Fengslet ble åpnet i 1990 og framstår som et moderne fengsel både når det gjelder arbeidsmetode og fangebehandling. Påvirkningsmetodene har en sentral plass i virksomheten. Fengselsprestene er aktive i det tværfaglige fangeomsorgsarbeidet i fengslet. Samarbeidet med faggruppene og ledelsen er meget godt. Prestene har og en rådgivningstjeneste for ledelsen i fengslet.

Fengslet er organisert i 4 lukkede avdelinger og 2 åpne avdelinger med til sammen 250

innsatte. Det er under planlegging en ny avdeling med plass til 30 innsatte.

Fengslet har et fint kapell med 25 plasser. Det holdes avdelingsvise gudstjenester på kveldstid hver søndag og annenhver tirsdag og torsdag. I 2003 var det 105 gudstjenester med 1879 deltagere. Sentrale arbeidsoppgaver er å forrette gudstjenester, tilrettelegge møter, Alphakurs og bibelgrupper, veiledning og sjelesorg. Fengselsprestene samarbeider i menighetsbyggende og diakonalt arbeide med vekt på å hjelpe de innsatte til å få fotfeste i et kristent fellesskap både under fengselsoppholdet og etter løslatelse. Det er utviklet et godt samarbeid med Frelsesarmeen, Åsane menighet, Kalfarhuset ettervernssenter, Kristkirken og NLA- Lærerhøyskolen.

Det foreligger arbeidsfordelingsplan og stillingsinstruks. I overensstemmelse med Tjenesteordning for fengselsprester er prosten nærmeste overordnede. Fengselsprestene er underlagt Internreglement for Bergen fengsel og Reglement for fengselsvesenet.

Stillingen lønnes i kode 1465 spesialprest i ltr 48-60 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjørelser. Kjøreog godtgjørelse utbetales etter regning.

Opplysning om stillingen gis av fengselsprest Stein Rune Ottesen tlf 55 39 36 81 eller av seksjonsleder Liv R. Ågotnes ved Bjørgvin bispedømmekontor tlf 55 30 64 84.

Søknad med CV, vitnemål, attester og referanser sendes til Bjørgvin bispedømmeråd, Postboks 1960 Nordnes, 5817 Bergen innen 14. september 2004.

Nidaros bispedømme

3.gangs utlysning

Kapellan i Frøya prestegjeld i Orkdal prosti i Nidaros bispedømme.

Frøya prestegjeld ligger i øyriket mot storhavet vest for Trondheim. Det er ca. 4 100 innbyggere i prestegjeldet, som består av et sogn og er sammenfallende med Frøya kommune. Sletta og Hallaren kirker ligger på Fast-Frøya. De er 12 og 120 år gamle. Her er også Titran kapell. I Øyrekken ligger Froan, Mausund og Sula kapeller.

Menigheten betjenes av sokneprest og kapellan. Det er organist og kirkeverge i 100% stilling og diakoniarbeider i 50% stilling. Prestene har hvert sitt kontor i rådhuset. Sammen med kirkeverge og diakoniarbeider har de et større fellesrom til møter, konfirmandgrupper o.a. arbeidsfordelingen følger tjenesteuker. Statistikk for 2002: 61 dåp, 16 vielser og 59 begravelser. Det er 112 forordnede gudstjenester i prestegjeldet.

Konfirmandundervisningen foregår i kirkekontoret for Fast-Frøya og på skolene for konfirmandene i Øyrekken. I 2003 var det 48 konfirmanter. I prestegjeldet er det barnegrupper/søndagsskoler, 3 barne/ten-kor, misjonsforeninger og musikklag. Menigheten har i 2003-2004 hatt en ett-åring fra KFUK/KFUM. Diakoniarbeideren jobber hovedsakelig med ungdomsdiakoni. Årlig arrangeres seniorkonfirmantleir (ledertrening) på prostinivå. På Frøya er det en pinsenighet som menigheten markerer Bibeldagen sammen med.

På Frøya er det i videregående skole, 2 barne/ungdomsskoler i Øyrekken, 1 barn/ ungdomsskole på Fast-Frøya og 3 barneskoler samt 7 barnehager og et sykehjem med ca. 50 senger på 4 avd. Sang og musikkliv har gode tradisjoner på Frøya. Det er kommunal musikksskole og idrettslagene er aktive. Det er gode muligheter for friluftaktiviteter i spennende natur.

Tjenestebolig med boplikt.

Boligen er fra 1957 og ligger 9 km fra kontor og 1 km fra Sletta kirke. Den er på 3 plan: 1 soverom, dusj/WC, vaskerom og kjellerboder i sokkel et; 2 stuer (15 og 27 m²), sommerstue, arbeidsrom og kjøkken i 1. etasje; 3 soverom, bad og WC i 2.etg. Det er garasje/bod i huset og en stor frittstående garasje.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende;

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.
- c) vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenestedistriktet som følge av ny tjenesteedning.

Stillingen er plassert i kode 0922, l.tr. 40-56.

Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd på tlf 73 53 91 00 eller prosten i Orkdal tlf. 72 47 97 50.

Søknader med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 10. september 2004.

Nidaros bispedømme

Kapellan i Nedre Stjørdal prestegjeld i Stjørdal prosti i Nidaros bispedømme.

Nedre Stjørdal prestegjeld utgjør den vestre og mest sentrale delen av Stjørdal kommune. Prestegjeldet dekker et område på 335 km. har ca.16500 innbyggere og er i sterk vekst. Lånke sokn (hvor kapellannen vil få sin tjenestebolig) har ca. 3500 innbyggere, Skatval sokn ca. 3000 innbyggere og Stjørdal sokn ca. 10000 innbyggere.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest (som også er prost), kapellan 1 og kapellan, kateket og diakon. Det er kantor i hel stilling og to organister i delstillinger, to menighetssekretærer i delstillinger og menighetsfullmektig i hel stilling. Her er ukentlige stabsmøter og medarbeidermøter. Fellesrådets kontor og menighets/prestekontoret for Stjørdal er samlokalisert. I tillegg er det eget menighetskontor i Lånke sokn. Kontorene er meget godt utstyrt.

Kapellannen har sete i Lånke menighetsråd og har sin bolig i dette soknet. Prestene i prestegjeldet har sine særskilte ansvarsområder. Presten i Lånke har et særskilt ansvar som prest for ungdom i prestegjeldet.

Stillingen utfordrer til arbeid i team og stiller krav til fleksibilitet og evne til samarbeid.

Prestene alternerer om gudstjenestene i de fire kirkene og har tjenesteuker for de kirkelige handlinger.

Prestegjeldet har fire kirker. Værnes kirke er en stor og vakker steinkirke fra ca.1100. Skatval kirke er en vakker og velholdt trekirke fra 1901. Lånke kirke er fra 1899. Elvrån kirke er en liten velholdt kirke som er like gammel. Det holdes også gudstjenester utenfor kirke-

husene. Det arbeides for å få realisert et kirkesenter i Stjørdal sentrum.

De tre soknekirkene har alle gode lokaler i kirkens nærhet. Skatval kirkestue ble bygget i 1973 og utvidet i 2004. Lånke menighetshus i 1984 og Kirkestallen ved Værnes kirke ble innviet i 2000.

Statistikk for 2003: 180 dåp, 51 vielser og 137 begravelser. 171 unge ble konfirmert. Det er 149 forordnede gudstjenester.

Prestegjeldet har en rekke foreninger for de kristelige organisasjoner. Det drives barne- og ungdomsarbeid, søndagsskole, bedehusvirksomhet, nærradio, barnespel og flere kor. Det er et voksende skole/kirkesamarbeid.

Det er aldersboliger i alle sokn, to sykehjem i Stjørdal sentrum. Disse er jevnlig besøkt av prestene.

Konfirmantundervisningen er lagt til ettermiddagstid. Det blir lagt vekt på leirer, tjenesteoppgaver, sosiale samvær og undervisningsøkter fordelt på høst- og vårsemesteret.

Nedre Stjørdal er et utfordrende og spennende arbeidsområde for kirken. Sentralt er samarbeidet med kristelige organisasjoner, andre kirkesamfunn, humanitære foreninger, idrettslag og kulturlivet for øvrig.

Stjørdal har et godt skoletilbud både for barn og ungdom. Det er også kort avstand til Trondheim. Trondheim lufthavn, Værnes, ligger i Stjørdal.

Tjenestebolig med boplikt.

Boligen ligger i Lånke, ca 5 km øst for Stjørdal sentrum. 2 stuer, kjøkken, gang og kontor i 1. etg. 2 store soverom, 2 mindre, samt bad og toalett i 2. etg. I kjelleren er det vaskerom og 3 mindre rom. Boligen er satt opp i 1955 med grunnflate på 98 m².

Kommunen har satt i gang arbeid med å finne annen bolig i samsvar med de krav som gjelder for prestebolig.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

c) vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenestedistriktet som følge av ny tjenesteordning.

Stillingen er plassert i kode 0922 og lønnes i ltr. 42–58. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Stjørdal tlf. 74 83 42 30.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 10. september 2004.

Nidaros bispedømme

2.gangs utlysning

Sokneprest i Nærøy prestegjeld i Nærøy prosti i Nidaros bispedømme.

Nærøy prestegjeld faller sammen med Nærøy prosti som har 6 sokn, og består av kommunene Nærøy, Vikna og Leka. Nærøy prosti består av den nordvestre del av Nord-Trøndelag fylke.

Soknepresten vil få sete i Leka menighetsråd og Gravvik menighetsråd. Leka og Gravvik sokn har til sammen omlag 1000 kirkemedlemmer. De to sognene har hver sine kirker.

I prestegjeldet er det 3 soknepreststillinger og prost. I tillegg er det en vikarpresteressurs. Den kirkelige bemanning i Leka sogn består av kirkeverge i 50% stilling, kirketjener og organist. Organiststillingen er for tiden ubesatt, men det blir leid inn organist til gudstjenester og kirkelige handlinger. Gravvik sogn har kirketjener og organist sammen med de andre sognene i Nærøy kommune.

Kontorsted blir i Kolvereid hvor det blir kontorfellesskap med en av de andre prestene, kirkeverge og kontorassistent. Leka sokn har eget prestekontor, og for å betjene Leka sogn blir det regelmessige kontordager også der. Avstanden Kolvereid – Leka er 52 km + ferge som tar ca. 20.min. Avstanden Kolvereid – Gravvik er 23 km.

Statistikken for 2003 viser for Leka og Gravvik henholdsvis 29 og 24 gudstjenester på søn- og helligdager, 10 og 7 gravferder, 12 og 10 konfirmanter.

Leka kirke fra 1867 ligger fint til på Husby. Den har i sitt eie et alterskap fra 1500-tallet,

sammen med noen 1700- talls temporamalerier. Dette gjør at kirken innvendig er vakker, og mange som kommer til øya ønsker å oppsøke kirka. Gravvik kirke fra 1875 er en tradisjonell, men vakker langkirke. I Leka sogn ligger også Gutvik bedehus som benyttes til gudstjenester og begravelser. Det er kirkegårder ved begge kirkene, og i Gutvik. Leka sogn faller sammen med Leka kommune. Den består av øya Leka hvor de fleste innbyggerne bor, samt av en fastlandsdel – Gutvik. Derfra går fergen til Leka. Leka er en særpreget, og vakker øy. Rik på historie, og spesiell geologi. Gravvik sogn utgjør den nordlige delen av Nærøy kommune. Bosettingen er spredt. I Gravvik sogn er det et barne-gospelkor, og en forening for Den norske sjømannsmisjon. Innen sognets grenser ligger Somliøya leirsted som eies av KFUM/K. Det brukes til konfirmant- og annen leirvirksomhet.

Soknepresten vil være den av prestene som har hovedansvar for å betjene Leka og Gravvik sokn. Soknepresten må regne med å gjøre tjeneste også i andre sokn enn Leka og Gravvik, herunder for tiden hovedansvar for konfirmantundervisningen i Nærøy sokn. Konfirmantundervisningen er i alle sokn lagt utenom skoletiden.

Naturen er vakker og variert. Fra øyriket ytterst mot Folla i vest, til mer innlandsnatur rundt Follafjorden i øst. Fastlandsdelen av prostiet er oppdelt av mange fjorder. Det er to større tettsteder: Rørvik, og Kolvereid. For øvrig er bosettingen til dels spredt. I Rørvik er videregående skole, flyplass, og hurtigruta har daglig anløp både for nord-, og sydgående. Det er hurtigbåtforbindelse med Namsos daglig.

Opplysningsvesenets fond har startet arbeidet med å anskaffe ny tjenestebolig beliggende på Kolvereid. Med stillingen følger således tjenestebolig med boplikt.

Kvinner oppfordres til å søke.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bosted.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 48–60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Nærøy tlf. 74 39 45 23.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 10. september 2004.

Nidaros bispedømme

2.gangs utlysning

Sokneprest i Overhalla prestegjeld i Namdal prosti i Nidaros bispedømme.

Overhalla prestegjeld omfatter Ranem, Skage og Høylandet sokn og faller sammen med kommunene Overhalla og Høylandet, som har 4875 innbyggere. Kommunene er typiske jord- og skogbrukskommuner. De har en rik og variert natur, med gode muligheter for jakt og fiske. Namsen er ei attraktiv lakseelv.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan. Soknepresten vil få sete i Ranem og Skage menighetsråd og Overhalla fellesråd. Prestene har hver sin tjenesteuke, og deler på konfirmantundervisning, gudstjenester og institusjonsandakter.

Om den kirkelige bemanning forøvrig: Overhalla har kirkeverge i 60 % stilling, kontorfullmektig i 30 % stilling, samt kirketjener, klokkere og organister.

På Høylandet har en og samme person kirkeverge- og kirketjenerfunksjon. I tillegg er det organist og klokker.

Kirkekontoret er i kommunehuset i Overhalla, hvor det er kontorfellesskap med kirkeverge og kontorfullmektig.

Kapellanen er bosatt på Høylandet, hvor det er eget og nytt kontor i kommunehuset. Kirkeverge og kapellan har kontorfellesskap.

Statistikken for 2003 viser flg. for Høylandet sokn: 31 gudstjenester på søn- og helligdager, 21 gravferder, 22 dåp og 14 konfirmanter.

Ranem sokn: 27 gudstjenester på søn- og helligdager, 27 gravferder, 20 dåp og 24 konfirmanter.

Skage sokn: 21 gudstjenester på søn- og helligdager, 13 gravferder, 14 dåp og 26 konfirmanter.

I Overhalla er det en kirke i hvert sokn:

Ranem kirke som er en steinkirke fra 1180 og Skage kirke fra 1903. I Høylandet er det tre kirker: Høylandet kirke i kommunesentret, Kongsmo kirke mot nord og Drageid kirke mot sør-vest.

Prestegjeldet har typiske folkekirkelige menigheter. Høylandet har både barnespel, søndagsskole og nystartet tensingkor. Skage har søndagsskole, og Ranem har fredagstreff for pensjonistene. Oppmøtet på institusjonsandaktene er bra.

Det er ca 2 km fra presteboligen i Overhalla sentrum til kontoret og butikker, og ca 3 km til barne- og ungdomsskolen. Nærmeste by er Namsos, som også har flyplass. Det er ca 25 km fra kirkekontoret på Ranem til Høylandet sentrum.

Overhalla kommune har fire skoler: noen linjer fra Olav Duun vg. i Namsos, en barne- og ungdomsskole, og to barneskoler. Det er godt samarbeid mellom skolene og kirka. Kommunen har to institusjoner: Skage Bo & Aktivitetssenter og Overhalla sykehjem. Høylandet kommune har et oppvekstsenter på Kongsmo, en barne- og ungdomsskole på Høylandet og en sykehjem.

Foreningslivet er aktivt og variert: pensjonistforening, sang- og musikk, saniteten, idrettsaktiviteter.

Med stillingen følger tjenestebolig med boplikt.

Boligen ligger fint til. Den er fra midten av 1800-tallet, og er i god stand. Boligen har to etasjer, og har ca 320 m². 1. etg. inneholder: stort og nytt kjøkken, 3 romslige stuer, hjemmekontor/bibliotek, vaskerom med dusj, samt toalett. 2. etg. inneholder:

4 soverom, bad, toalett og boder.

Eiendommen har et stabbur, samt dobbel garasje med hobbyrom. Det er fin uteplass, hagen er stor.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie,
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

c) vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenestedistriktet som følge av ny tjenestordning.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 48-60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Namdal tlf 74 21 64 40.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 10. september 2004.

Nidaros bispedømme

Sogneprest i Malvik prestegjeld i Stjørdal prosti i Nidaros bispedømme.

Malvik prestegjeld omfatter Malvik sogn og Hommelvik sogn som i utstrekning er identisk med Malvik kommune. Kommunen har ca. 12 000 innbyggere, og er en kommune i vekst. Kommunen ligger vakkert til ved Trondheimsfjorden mellom Trondheim og Stjørdal. Her er det lett tilgang til friluftsliv både ved fjord og fjell.

Prestegjeldet betjenes av sogneprest, kapellan og kateket. Sognepresten har sete i Hommelvik menighetsråd, og kapellannen i Malvik menighetsråd.

Kirkekontoret er i Hommelvik hvor det er kontorfellesskap sammen med kirkevergen.

Hommelvik er sentrum for kommuneadministrasjonen.

Prestegjeldet har to kirker og to kapell; Malvik kirke, Hommelvik kirke, Mostamark kapell og kapell på sykehjemmet.

Statistikken for 2003 viser følgende: 86 gudstjenester på søn og helligdager, 61 gravferder, 136 dåp og 136 konfirmanter.

Det er et godt samarbeid mellom kirke og skole/barnehage. Dette gjelder også andre institusjoner og frivillige organisasjoner i kommunen. Da det er mange unge familier i kommunen ønsker menighetene å satse på barn og unge. Det er god oppslutning på dåpskurs og til konfirmasjonsundervisning.

Betania rehabiliteringssenter ligger i Malvik. Dette er kommunens største arbeidsplass utenom kommunen selv. Det er ansatt egen prest i halv stilling der.

Det er et godt utbygd skole og barnehage tilbud i kommunen. Det er også videregående skole her.

Det er satset på barn og unge og bla er det et aktivt musikk og idrettsmiljø.

Til stillingen er det i dag ikke bolig. Kommunen er imidlertid innstilt på å skaffe bolig i samsvar med de krav som gjelder, noe som vil utløse boplikt. Boligspørsmålet vil i lys av dette bli løst i samarbeid med den som tilsettes.

Bokmål nyttes i kirke og skole. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, tjenestebolig og husleie,
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.
- vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenestedistriktet som følge av ny tjenesteordning.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 48–60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Stjørdal tlf. 74 83 42 30.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 10. september 2004.

Sør-Hålogaland bispedømme

3. gangs utlysning

Kapellan i Hadsel prestegjeld, Vesterålen prosti i

Sør-Hålogaland bispedømme

I Hadsel i Vesterålen, «i dette Land der nord, Æventyrlandet» (Knut Hamsun).

Hadsel prestegjeld faller sammen med kommunen av samme navn. Prestegjeldet utgjør sørdelen av øyriket Vesterålen, med grense til Lofoten.

Landskapet er naturskjønt og vakkert, blidt og innbydende. Mennesker med interesse for friluftsliv, jakt og sportsfiske, vil finne store muligheter her.

I kommunen er det et levende kulturliv, bl.a. knyttet til virksomheten ved Hurtigrutens

Hus på Stokmarknes og Nordland Akademi på Melbu. Det er også omfattende kor – og korpsvirksomhet.

Prestegjeldet ligger hovedsakelig på fire øyer, Hadseløya, Hinnøya, Langøya og Aust-Vågøya. Prestegjeldet har to tettsteder, Melbu og kommunesenteret Stokmarknes. Det siste har bystatus. Foruten tettstedene er det spredt bosetning. Kommunikasjonene er gode. Etter en omfattende bru-, tunnel- og veiutbygging kommer en nå fram til de aller fleste steder med bil og ferje. Båt brukes lite. Det er også gode kommunikasjoner i kommunen, med fly, buss og hurtigrute.

Prestegjeldet har ca 8.100 innbyggere. Det er tre sokn:

Hadsel sokn (4.400 innbyggere) med tre kirkehus:

Hadsel kirke (Hadseløya),

Innlandet kirke (Hinnøya) og

Hanøy kirke (Aust-Vågøya). På Stokmarknes ligger

Stokmarknes menighetshus. Kirkesalen der er innviet til kirkelig bruk. Melbu sokn (ca. 2.500 innbyggere) med to kirker:

Melbu kirke (Hadseløya) og

Sand kirke (Aust-Vågøya)

Ytre Eidsfjord sokn (ca 1.200 innbyggere) med en kirke:

Grønning kirke.

Hadsel kirke har, unntatt sommermånedene, gudstjeneste så å si hver søndag (ti av disse kan legges til Stokmarknes menighetshus), Melbu og Grønning kirker har gudstjeneste annenhver søndag. Innlandet og Sand kirker 8 gudstjenester i året, Hanøy har 4 årlig. Noen få gudstjenester legges utenom kirkehusene. Gudstjenestene veksler hovedsakelig mellom høymesser og familiegudstjenester. Prestegjeldet har hele 16 kirkegårder, men noen av disse brukes lite.

Hålogalandsykehuset Stokmarknes ligger på Stokmarknes. En av prestene har hatt 20 % stilling der som sykehusprest. Denne stillingen innehas nå midlertidig av soknediakonen. Det er sykehjem på Stokmarknes og Ekren (Melbu). I tillegg har en Riarhaugen (Melbu) og Innlandet alderssenter. Prestene betjener disse institusjonene.

Melbu har mottakssentral for asylsøkere med 150 plasser.

Det er barne- og ungdomsskoler på Stokmarknes og Melbu (Hadseløya), Innlandet (Hinnøya), Sandnes (Langøya) samt Strønstad (Aust-Vågøya).

På Melbu og Stokmarknes er det videregående skoler, sistnevnte har linje for allmennfag. På Stokmarknes har Høgskolen i Bodø en avdeling, hvor det bl.a. er sykepleierutdanning samt desentralisert lærerutdanning.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, som også er prost i Vesterålen, og to kapellaner. I tillegg er det soknediakon, kirkeverge og organist i hel stilling.

Det er også en stilling for kontorfullmektig (40 %). Kapellanen får kontor i Hadsel kirkekontor som er plassert i Hadsel Rådhus på Stokmarknes.

Sokneprestfunksjonen er overført til kapellan 1.

Tjenestene er til nå blitt fordelt likt mellom prestene, med tjenesteperioder på to uker i gangen. Blir arbeidsbelastningen med kirkelige handlinger for stor, trer en av de andre prestene inn. Det er store ungdomskull i prestegjeldet. Det ligger derfor en stor utfordring i ungdoms- og konfirmant-arbeidet. Vi er ute etter en prest som har evne, vilje og interesse for å gjøre en innsats blant de unge i nært samarbeid med frivillige i menigheten. En er innstilt på å revurdere tjenestefordelingen mellom prestene slik at kapellanen avlastes fra noe av det vanlige prestearbeidet for å kunne konsentrere seg om sitt spesielle arbeidsfelt. Vi ber søkerne opplyse om hvordan de kan tenke seg å prioritere sin tjeneste.

Kapellanen har sete i Ytre Eidsfjord menighetsråd.

Det er knyttet tjenestebolig til stilling. Boligen ligger fritt med utsikt over havet i utkanten av Stokmarknes. 1. etg. inneholder romslig hjørnестue m/peis, hagestue, kjøkken, vaske-rom, bad m/boblebad og 1 soverom. 2. etg. har 4 soverom, bad m/badstue og eget rom med romslige garderobeskap.

Det er til dels store avstander i prestegjeldet. Fra Stokmarknes er avstandene slik:

Til Hanøy og Sand kirker er det ca 36 km samt ferge, ca 20 min; til Hadsel kirke 6 km; til Grønning 24 km og til Innlandet kirke 80 km.

Boknål brukes i kirke og skole. Søkere må opplyse om de kan nytte begge målføre. En

ønsker å ha en balansert kjønnsfordeling blant de tilsatte prestegjeldet. Kvinner oppfordres derfor til å søke.

Prester med mindre enn 10 års tjenestetid kan få tilbud om Arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen avlønnes i lønnskode 0922 – som kapellan i ltr. 40–56. I tillegg kommer regulative godtgjøringer. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. Det forutsettes at egen bil benyttes i tjenesten. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens reiseregulativ.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Sør-Hålogaland bispedømmeråd tlf 75 54 85 50 eller til prosten i Vesterålen tlf. 76 16 40 00.

Søknad med bekrefteede kopier av vitnemål, attester, referanser m.v. sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11 8003 Bodø i hende innen 20.08.04.

Se også NL nr 122, Aetats nettsider samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

Prostiprest i Lofoten prosti i Sør-Hålogaland bispedømme

Lyst til å bo og jobbe i ferieparadiset Lofoten? Vi har nå ledig stilling som prostiprest i Lofoten prosti!

Lofoten prosti strekker seg ut mot sørvest nord i Nordland, fra Svolveær i Øst til Å i vest. (Værøy og Røst tilhører ikke Lofoten prosti).

Det bor i underkant av 30.000 mennesker i prostiet.

Prostiet har seks prestegjeld. Vi er i ferd med å vurdere nye måter å organisere preste-tjenesten på i prostiet, særlig med tanke på større samarbeid på tvers av prestegjeldsgrensene.

I prostiet er det til sammen 9 prester som møtes jevnlig til faglig utvikling og samarbeid. I tillegg til en del administrative stillinger finnes det for tiden to kateketstillinger og to diakonstillinger i prostiet. Det er overveiende gode kontorforhold rundt omkring.

Rundt Lofoten tas det opp eventyrlig mengder fisk. Turistnæringen er stor. Her er omfattende verkstedsindustri, en del landbruk, samt en betydelig virksomhet innenfor

kunst og kultur. Svolvær er det regionale senter i øyriket. Prostipresten har kontor i det kirkelige kontorfellesskapet i byen sammen med prosten og de øvrige kirkelige tilsatte.

Prostipresten har et særlig ansvar for å dekke opp for gudstjenester og kirkelige handlinger i prostiet når menighetenes faste prester har fri. Prostipresten står under ledelse av prosten.

Det hører ikke tjenestebolig til stillingen, og det er ikke knyttet refusjonsordning til egen eller leid bolig. En vil imidlertid være behjelpelig med å skaffe bolig.

Stillingen lønnes i stillingskode 1464 ltr. 40-58. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens reiseregulativ.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Prosten i Lofoten tlf.: 76 07 08 30 eller Sør-Hålogaland bispedømmekontor tlf. 75 54 85 50.

Søknad med bekreftede kopier av vitnemål, attester, referanser m.v. sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmersv. 11, 8003 Bodø innen 20.08.04.

Se også NL nr.122 den 01.06.04, Aetats nettsider samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

2. gangs utlysning

Sokneprest i Dønna i Nord-Helgeland prosti i Sør-Hålogaland bispedømme

Sør-Hålogaland bispedømmeråd har startet en prosess med å slå sammen Dønna og Herøy prestegjeld. Vi ønsker oss en medarbeider som er motivert for å bidra positivt i denne endringsprosessen. Stillingen som sokneprest i Dønna er en 100 % fast stilling, men tjenestestedistrikt og arbeidsoppgaver kan på grunn av den pågående prosessen bli endret underveis.

Dønna prestegjeld omfatter Dønna kommune og ligger rett vest for Sandnessjøen (fergetid 25 minutter). Det er i overkant av 1 550 innbyggere i prestegjeldet som består av et sogn. De fleste av innbyggerne er bosatt på øya Dønna (ca.1330), og de andre er fordelt på øyene Løkta (ca.160) og Vandve (ca.55). Boset-

ningen er spredt og mellom øyene brukes ferge og i noen tilfeller skyssbåt.

Sandnessjøen er trafikknutepunkt for distriktet med flyplass, hurtigruteanløp og hurtigbåt rute til Bodø samt buss forbindelse til Mosjøen (jernbanen) og Brønnøysund.

Dønnes kirke som ligger lengst nord på øya Dønna, er en enkel og vakker steinkirke fra 1200-tallet. Den ble restaurert på midten av 70-tallet. Nordvik kirke er en hvitmalt trekirke fra 1871 og ligger 3 kilometer fra kommunesenteret Solfjellsjøen. Den tredje kirken på Dønna er Hestad kirke, en trekirke bygd i 1912, som ligger lengst mot sør av kirkene på øya. Både på Løkta og Vandve er det vigslerte bedehuskapell til kirkelig bruk. Det er kirkegårder ved alle kirkene, samt på Løkta.

Menigheten betjenes av sokneprest. I tillegg er det kateket i 50 % stilling, organist i 100 % stilling, kirketjener i 100 % stilling (Dønnes, Nordvik, Hestad), samt i 20 % kirketjenerstilling på Løkta, kontorassistent i 20 % stilling og kirkeverge i 50 % stilling. Kirkekontoret er godt utstyrt og ligger sentralt plassert i kommunehuset på Solfjellsjøen. Her er arbeidsplass for sokneprest, kateket, organist, kontorassistent og kirkeverge.

I Dønna prestegjeld ligger det to barneskoler og tre barne- og ungdomsskoler. Det ligger også fire barnehager i prestegjeldet. Det er utarbeidet samarbeidsplaner mellom skole og kirke og møtepunkter mellom barnehage og kirke. Kateketen har hovedansvaret for dette arbeidet, men i nært samarbeid med soknepresten. Konfirmasjonsundervisningen foregår delevis i skoletida, men med stor vekt på gudstjenestedeltakelse og egne valgte konfirmantgrupper med ulike aktiviteter. KFUK- og KFUM-speidere har lange tradisjoner og har en jevn aktivitet der svært mange barn deltar. Det drives et barnegospelkor og det har vært satset på «Ung Messe» i møte med konfirmantene og de unge. I vår hadde vi to søndagsskoler i virksomhet. Menigheten har satset mye på å få til en god dapsopplæringsplan og denne er godt fulgt opp.

Det er en institusjon for eldre i prestegjeldet, Dønna omsorgssenter, og i tilknytning til denne ligger også en rekke omsorgsboliger. Institusjonen har to avdelinger som betjenes med andakt og sangstund en gang hver

14. dag, samt to gudstjenester i året knyttet til jul og påske. Menighetens diakoniutvalg driver besøkstjeneste for eldre og ensomme (ca. 15 frivillige besøkere).

Menigheten har et godt og variert gudstjenesteliv, der ulike gudstjenesteformer også prøves ut innimellom. Tekstlesere, kirkeverter og andre frivillige medarbeidere deltar og menigheten har en nystartet forsangergruppe som ledes av organisten. Årsstatistikken tall viser at det er ca. 20 dåp, 15–20 konfirmanter, 5 viselser og 30 begravelser i året.

Meditasjonsvirksomhet preger også deler av menighetslivet. I Dønnes kirke inviteres til «Åpen kirke» og til stille, ledete meditasjoner en kveld i uken. Soknepresten har deltatt aktivt i dette arbeidet og meditasjonsgrupper brukes også i konfirmentarbeidet.

Dønna har fra gammelt av sterke sang- og musikktradisjoner. Her er et kor og mange musikere som deltar i kulturlivet. Det finnes en rekke ulike lag og foreninger. Naturen innbyr til et variert friluftsliv med muligheter for jakt, fiske, båtliv og fjellvandring. Skjærgården på Helgeland er vakker og lett tilgjengelig for den som trives med båt og sjø.

Tjenesteboligen ligger på Solfjellsjøen, som er kommunenes administrasjonssentrum, nær skole, post og butikk. Den ble bygd i 1964 og har en grunnflate på ca. 120 kvm i to etasjer. I sokkeletasjen er det en stor entre, et romslig hjemmekontor (2 rom) med egen inngang og WC. Videre er det to soverom, vaskerom og bodar. I etasjen over er det stort kjøkken og stor stue, to soverom og bad/WC. Det er veranda mot sør. Huset er i god stand. Det er gjort mye oppussingsarbeid de siste årene, bl.a. er det malt opp innvendig, satt inn ny kjøkkeninnredning, ny ovn for vedfyring, utvidet veranda, lagt nye gulv og nytt tak. Hagen rundt huset er holdt i god stand med plass til egenutfoldelse for den hageinteresserte. Enkel garasje og utebod er sammenbygd med huset.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønnsplanet l.tr. 48–60. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer.

Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pen-

sjonskasse. Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Nord-Helgeland på tlf. 75 07 57 20, eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor – 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 20.08.04.

Se også NL nr. 118 den 26.05.04, Aetats nettsider samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

Kapellan i Saltdal prestegjeld i Salten prosti i Sør-Hålogaland bispedømme

Saltdal prestegjeld faller sammen med Saltdal kommune som har ca. 4800 innbyggere. Prestegjeldet består av to sokn, Saltdal og Øvre Saltdal, og grenser mot Fauske i nord, Mo i Rana i sør, Skjerstad og Beiarn i vest og Sverige i øst. Fra kommunesentret Rognan er det 3 mil til Fauske og 9 mil til Bodø. Kommunikasjonene til disse stedene er gode med bl.a. flere togavganger daglig.

Prestegjeldet har en vakker og variert natur, fra høyfjell til fjordidyll, og det er mange muligheter for friluftsjakter.

Kommunen har et variert og aktivt kultur- og idrettsliv, med bl. a. stor sang- og musikkaktivitet. Det er tre barneskoler, to ungdomsskoler og videregående skole i kommunen. Kirken har gode arbeidsforhold i kommunen, og det er god kontakt med både administrativ og politisk ledelse.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan. Disse har tjenesteuker etter avtalt turnus. Fellesrådets stab for begge menighetene består av kirkeverge/daglig leder, kateket, organist, sekretær, kontorfullmektig og to kirketjenere/kirkegårdsarbeidere.

Prestegjeldet har menighetsråd som er engasjert og målrettet i sitt arbeid, og dette utføres sammen med mange frivillige.

Preste- og kirkekontoret ligger i Menighets-sentret ved Saltdal kirke på Rognan. Det er lyse, trivelige og velutstyrte kontorer. Ved Øvre Saltdal kirke er det en kirkestue.

I prestegjeldet er det 2 kirker hvor det holdes gudstjenester jevnlig. I tillegg legges 5–6 gudstjenester til grødehus.

På tettstedet Rognan er det sykehjem hvor det holdes ukentlige andakter ved prest og frivillige. I omsorgsboligene på Vensmoen holdes det andakter hver 14. dag. Det er bosatt mange mennesker med psykisk utviklingshemming i Saltdal fra tidligere sentralinstitusjon på Vensmoen. Det arbeides med integrering av disse i menighetene.

I prestegjeldet er det flere faste aktiviteter for voksne og barn, bl.a. kor, bibelgrupper og eldretreff. Utover det som drives i dag ønsker vi særlig å styrke arbeidet blant ungdom og innenfor diakoni, og det er ønskelig at kapellane går inn i dette arbeidet. Det innebærer også konfirmantarbeid i samarbeid med sokneprest og kateket.

Til stillingen hører tjenestebolig som ligger på Røkland ca 15 km fra Rognan. Huset har to etasjer med boligflate på 161 m², samt kjellerrom på 35 m². Boligen har to stuer, kjøkken, fire soverom, to bad og toaletter. Det er tre innganger, vaskerom, hobbyrom og bod. Det er egen inngang i sokkel til kjellerstue og rom med eget bad. Ny garasje inntil boligen.

For bruken av tjenestebolig svares husleie etter fradragsregulativets bestemmelser. Den som blir tilsatt må finne seg i de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, evt. også flytting av bosted.

Prester med mindre enn 10 års tjenestetid kan få tilbud om Arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen avlønnes i lønnskode 0922 – som kapellan i ltr. 40–56. I tillegg kommer regulative godtgjøringer. Pensjonssinnskudd i Statens Pensjonskasse. Det forutsettes at egen bil benyttes i tjenesten. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens reiseregulativ.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Sør-Hålogaland bispedømmeråd tlf 75 54 85 50 eller til prostene i Salten tlf. 75 60 10 86.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknad med bekrefte kopier av vitnemål, attester, referanser m.v. sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11 8003 Bodø i hende innen 20.08.04.

NL nr 135 den 16.06.04, Aetats nettsider samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

3. gangs utlysning

Kapellan i Hadsel prestegjeld i Vesterålen prosti i Sør-Hålogaland bispedømme

I Hadsel i Vesterålen, «i dette Land der nord, Æventyrlandet» (Knut Hamsun).

Hadsel prestegjeld faller sammen med kommunen av samme navn. Prestegjeldet utgjør sørdelen av øyriket Vesterålen, med grense til Lofoten.

Landskapet er naturskjønt og vakkert, blidt og innbydende. Mennesker med interesse for friluftsliv, jakt og sportsfiske, vil finne store muligheter her.

I kommunen er det et levende kulturliv, bl.a. knyttet til virksomheten ved Hurtigrutens Hus på Stokmarknes og Nordland Akademi på Melbu. Det er også omfattende kor – og korpsvirksomhet.

Prestegjeldet ligger hovedsakelig på fire øyer, Hadseløya, Hinnøya, Langøya og Aust-Vågøya. Prestegjeldet har to tettsteder, Melbu og kommunesenteret Stokmarknes. Det siste har bystatus. Foruten tettstedene er det spredt bosetning. Kommunikasjonene er gode. Etter en omfattende bru-, tunnel- og veutbygging kommer en nå fram til de aller fleste steder med bil og ferje. Båt brukes lite. Det er også gode kommunikasjoner i kommunen, med fly, buss og hurtigrute.

Prestegjeldet har ca 8.100 innbyggere. Det er tre sokn:

Hadsel sokn (4.400 innbyggere) med tre kirkehus:Hadsel kirke (Hadseløya), Innlandet kirke (Hinnøya) og Hanøy kirke (Aust-Vågøya). På Stokmarknes ligger Stokmarknes menighetshus. Kirkesalen der er innviet til kirkelig bruk.

Melbu sokn (ca. 2,500 innbyggere) med to kirker: Melbu kirke (Hadseløya) og Sand kirke (Aust-Vågøya).

Ytre Eidsfjord sokn (ca 1.200 innbyggere) med en kirke: Grønning kirke.

Hadsel kirke har, unntatt sommermånedene, gudstjeneste så å si hver søndag (ti av disse kan legges til Stokmarknes menighetshus), Melbu og Grønning kirker har gudstjeneste annenhver søndag, Innlandet og Sand kirker 8 gudstjenester i året, Hanøy har 4 årlig. Noen få gudstjenester legges utenom kirkehu-

sene. Gudstjenestene veksler hovedsakelig mellom høymesser og familiegudstjenester.

Prestegjeldet har hele 16 kirkegårder, men noen av disse brukes lite.

Hålogalandsykehuset Stokmarknes ligger på Stokmarknes. En av prestene har hatt 20 % stilling der som sykehusprest. Denne stillingen innehas nå midlertidig av soknediakonen. Det er sykehjem på Stokmarknes og Ekren (Melbu). I tillegg har en Riarhaugen (Melbu) og Innlandet alderssenter. Prestene betjener disse institusjonene.

Melbu har mottakssentral for asylsøkere med 150 plasser.

Det er barne- og ungdomsskoler på Stokmarknes og Melbu (Hadseløya), Innlandet (Hinnøya), Sandnes (Langøya) samt Strønstad (Aust-Vågøya).

På Melbu og Stokmarknes er det videregående skoler, sistnevnte har linje for allmennfag. På Stokmarknes har Høgskolen i Bodø en avdeling, hvor det bl.a. er sykepleierutdanning samt desentralisert lærerutdanning.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, som også er prost i Vesterålen, og to kapellaner. I tillegg er det soknediakon, kirkeverge og organist i hel stilling.

Det er også en stilling for kontorfullmektig (40 %). Kapellanen får kontor i Hadsel kirkekontor som er plassert i Hadsel Rådhus på Stokmarknes.

Sokneprestfunksjonen er overført til kapellan 1.

Tjenestene er til nå blitt fordelt likt mellom prestene, med tjenesteperioder på to uker i gangen. Bli arbeidsbelastningen med kirkelige handlinger for stor, trer en av de andre prestene inn. Det er store ungdomsskull i prestegjeldet. Det ligger derfor en stor utfordring i ungdoms- og konfirmant-arbeidet. Vi er ute etter en prest som har evne, vilje og interesse for å gjøre en innsats blant de unge i nært samarbeid med frivillige i menigheten. En er innstilt på å revurdere tjenestefordelingen mellom prestene slik at kapellanen avlastes fra noe det vanlige prestearbeidet for å kunne konsentrere seg om sitt spesielle arbeidsfelt. Vi ber søkerne opplyse om hvordan de kan tenke seg å prioritere sin tjeneste.

Kapellanen har sete i Ytre Eidsfjord menighetsråd.

Det er knyttet tjenestebolig til stilling. Boli-gen ligger fritt med utsikt over havet i utkanten av Stokmarknes. 1 etg. inneholder romslig hjørnestue m/peis, hagestue, kjøkken, vaske-rom, bad m/boblebad og 1 soverom. 2. etg. har 4 soverom, bad m/badstue og eget rom med romslige garderobeskap.

Det er til dels store avstander i prestegjeldet. Fra Stokmarknes er avstandene slik: Til Hanøy og Sand kirker er det ca 36 km samt ferge, ca 20 min; til Hadsel kirke 6 km; til Grønning 24 km og til Innlandet kirke 80 km.

Bokmal brukes i kirke og skole. Søkere må opplyse om de kan nytte begge målføre. En ønsker å ha en balansert kjønnsfordeling blant de tilsatte prestegjeldet. Kvinner oppfordres derfor til å søke.

Prester med mindre enn 10 års tjenestetid kan få tilbud om Arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen avlønnes i lønnskode 0922 - som kapellan i ltr. 40-56. I tillegg kommer regulative godtgjøringer. Pensjonsinnskudd i Statens pensjonskasse. Det forutsettes at egen bil benyttes i tjenesten. Skyssgodtgjørelse utbetales etter til Statens reiseregulativ.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Sor-Hålogaland bispedømmeråd tlf 75 54 85 50 eller til prosten i Vesterålen tlf. 76 16 40 00.

Soknad med bekreftede kopier av vitnemål, attester, referanser m.v. sendes Sor-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11 8003 Bodø i hende innen 20.08.04.

Se også NL nr 122, Aetats nettsider samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Bindal prestegjeld i Sor-Helgeland prosti i Sør-Hålogaland bispedømme

Bindal prestegjeld omfatter Bindal kommune og er 1292 kv.km stort med ca. 1800 innbyggere. Folketallet går tilbake. Tidligere har primærnæringene stått sterkt i kommunen. I dag er industribedriften Bindalsbruket, fiskeoppdrett og servicenæring basis for sysselsetting i kommunen.

Prestegjeldet har to sokn, Vassås og Solstad. Fra presteboligen til Vassås kirke er det 3 km,

og til Solstad kirke 45 km. Vassås kirke er fra 1733. Den gjennomgikk en omfattende restaurering i 1983, da den også fikk nytt orgel. Solstad kirke ble bygget i 1888 og er bra vedlikeholdt. Gudstjenestene er likt fordelt mellom de to soknene. Det er et bedehus i Solstad sokn. I Vassås sokn ligger Bindal sykeheim. Den er de senere år bygget ut med et tilstøtende bofellesskap og en ny sengeavdeling og trygdeboliger i 2004. I Solstad sokn er et godt utbygd eldre-senter. Institusjonene betjenes regelmessig av sokneprest, diakon og organist.

Foruten kirkegarder ved de to kirkene er det fire hjelpekirkegarder.

I Bindal er det fem barneskoler, tre av dem er kombinerte barne- og ungdomsskoler. Det er fire barnehager i kommunen.

Soknepresten er eneprest i menigheten. Det er ellers tilsatt diakon i 50 %-stilling kombinert med 10 %-stilling som klokker. Organisten har 50 %-stilling. Kirketjener/graver er for tiden i 50 % av sin stilling. På kontoret er tilsatt kirkeverge i 60 %-stilling og sekretær i 40 % stilling.

I Vassås menighet er det et barnekor, og i Solstad menighet for tiden en barneklubb og ei barneforening. Det er flere misjonsforeninger tilknyttet indre- og ytre misjon. Menighetsrådene har felles diakoniutvalg, dapsopplæringsutvalg, solidaritets- og gudstjenesteutvalg og et kirkemusikalsk råd. Det er vedtatt lokale planer for diakoni, dapsopplæring og konfirmantarbeid. Konfirmantundervisningen følger skoleåret, med konfirmasjon i slutten av mai. Bindal menighetsblad gis ut med seks nummer i året sammen med kommunebladet Batsaumen.

Soknepresten har kontor på radhuset. Prestekontoret er ved siden av kirkevergekontoret, og har nylig oppgradert EDB-utstyr med internett og bredbånd. Det forhandles med kommunen om et tilstøtende kontor for diakonen.

Presteboligen ligger på Terråk som er kommunesenteret med ca. 800 innbyggere. Boligen ble bygget i 1946, og ligger vakkert til med utsikt over fjorden. Presteboligen har en grunnflate på ca. 130 m². Boligen er bra vedlikeholdt, og ble malt utvendig sommeren 2003. Flere rom er pusset opp de senere år. I kjelleretasjen er det hovedinngang og to kontorrom med egen inngang og gjennomgang til hovedinngangen. Kjelleretasjen inneholder også kjølerom, vaskerom og wc. I 1.etasje er

det kjøkken, spisestue, dagligstue med peis, wc, bad og to soverom. Det er også egen kjøkkeninngang, og med et romslig tilbygg for brensel o. l. I 2.etasje er det fire soverom og to store kott. Det er elektriske panelovner i stuen samt vedovn i spisestuen.

Målformen er bokmål. Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønnsplanet l.tr. 48-60. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer.

Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Sor-Helgeland på tlf. 75 02 24 88, eller ved å ringe Sor-Halogaland bispedømmekontor – 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sor-Halogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodo innen 02.09.04.

Se også NL nr. 169 den 26.07.04. Aetats nettsider samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør Hålogaland bispedømme

Kapellan i Fauske prestegjeld i Salten prosti i Sor-Hålogaland bispedømme

Ønsker du eller dere å komme nordover?

Fauske prestegjeld omfatter Fauske kommune. Prestegjeldet har en samlet befolkning på ca. 10 000 og består av 3 sokn: Valnesfjord sokn (ca 2000), Fauske sokn (ca 7000) og Sulitjelma sokn (900).

Prestegjeldet har tre kirker: Fauske kirke, Valnesfjord kirke og Sulitjelma kirke. Fauske kirke har i dag gudstjeneste hver søndag, de to andre kirkene annen hver søndag.

Prestegjeldet betjenes av tre prester (soknepresten er også prost), kateket, to organister, kontorfullmektig i ca 1/2 stilling. Det er også prostipreststilling med sete i Fauske. Dessuten er det kirkeverge i full stilling med kontorfullmektig i 75 % stilling. Det er gode preste- og menighetskontorer i Menighetssenteret på Fauske. Fordeling av gudstjenester og kirkelige handlinger ordnes etter en fast oppsatt plan.

Kommunesenteret Fauske er et knutepunkt for buss- og togtrafikken i Nordland. Fra Fauske er det ca 60 km. til stiftshovedstaden Bodø, som er knutepunkt for fly- og båttrafikken i fylket.

Kapellan vil ha hovedansvar for det kirkelige arbeidet i Sulitjelma sogn, men vil også ha oppgaver i andre deler av prestegjeldet i henhold til oppsatt plan. Kapellan vil ha et særlig ansvar for konfirmant- og ungdomsarbeid i Fauske og Sulitjelma i samarbeid med kateketen.

Sulitjelmadalene går inn fra Saltenfjorden. Tettstedet ligger ved et av landets fineste fjellområder. Her er rike muligheter for jakt, fiske og friluftsliv året rundt. 10 km fra tettstedet ligger Jakobsbakken fjellsenter, et gammelt gruvesamfunn som nå eies av Nors Luthersk Misjonssamband.

Foruten noen småbedrifter er de viktigste arbeidsplassene i Sulitjelma: Skolen, Sulitjelma helse- og sosisalsenter, Sulitjelma hotell og Salten Kraftsamband.

Kapellane bor på Fauske. Boligen ligger i et etablert boligområde og er en moderne halvannen etasjes enebolig med full kjeller, bygd i 1985. Boligen har 155 m² boflate: I 1. etasje er det 3 soverom, bad (rehabilitert i 2002), toalett, kjøkken, gang og stue. I 2. etasje er det lavere takhøyde, og det er innredet ett større oppholdsrom og flere mindre boder i soverom. I deler av kjelleren er det innredet kjellerstue, vaskerom og boder. Garasje er bygd sammen med boligen. Tomta er i underkant av 1 mål, og med opparbeidet hage.

Prester med mindre enn 10 års tjenestetid kan få tilbud om Arbeidsveiledning (ABV). Målformen er bokmål i skole og kirke.

Stillingen avlønnes som kapellan i st. kode 0922 ltr. 40-56. I tillegg kommer regulative godtgjøringer. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. Det forutsettes at egen bil benyttes i tjenesten. Skyssgodtgjørelse utbetales etter til Statens reiseregulativ.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Fauske kirkekontor, v/ prost Lars Bernhard Ølberg tlf. 75 60 10 80 eller til Sør-Hålogaland bispedømmekontor tlf. 75 54 85 50.

Søknad med bekreftede kopier av vitnemål, attester, referanser m.v. må være kommet Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmersvei 11, 8003 Bodø i hende innen: 02.09.04.

Se også NL nr.169 den 26.07.04, aetats nettsider samt vår hjemmeside www.kirken.no/sor-haalogaland.

Nord-hålogaland bispedømme

Domprost i Tromsø i Nord-Hålogaland bispedømme

Domprosten leder prestetjenesten i domprostiet, gjør selv tjeneste som menighetsprest, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse, er biskopens faste vikar og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til domprostembetet.

- Til embetet ønskes en person som kan
- lede og organisere prestetjenesten i samarbeid med nye tjenesteordninger
 - identifisere utfordringer og iverksette strategier og endringsarbeid
 - bidra til å profilere og synliggjøre kirkens betydning
 - kommunisere godt overfor et mangfoldig kirkelig og kulturelt miljø
 - være en kirkelig tradisjonsbærer og tradisjonsfornyer
 - motivere til samvirke med fellelråd, menighetsråd og frivillige

Det søkes etter en samarbeidsorientert domprost med lederkompetanse. I tillegg til teologiske fagkunnskaper og presteerfaring kreves kunnskap om Den norske kirkes organisering. Det vil bli lagt vekt på tillitskapende evner og tydelighet. Kjennskap til landsdelen er en fordel.

Domprosten vil ha ansvar for at prestetjenesten koordineres slik at ressursene utnyttes på beste måte. Som følge av ny tjenesteordning for proster vil domprosten bli menighetsprest, men ikke sokneprest, i Domkirken menighet.

Tromsø domprosti består av Tromsø kommune (62.000 innbyggere), Karlsøy kommune (2.450 innbyggere) samt Svalbard. I prostiet er det 8 prestegjeld med 11 sokn. Det er 19 menighetsprester i prostiet, herav to prostiprester, dessuten fengselsprest i halv stilling.

Domkirken menighet har et folketall på omkring 7.900 hvorav 6.500 er medlemmer av Den norske kirke. Det er to andre prester tilknyttet menigheten.

Tromsø domkirke er oppført i 1861, og er en stor trekirke med nær 700 sitteplasser.

Nytt domprostkontor ligger like ved kirken, i kontorfellesskap med bl.a. Domkirken menighets øvrige ansatte, en prostiprest, Elverhøy menighets ansatte og Tromsø kirkelige fellesråds administrasjon under ledelse av kirkevergen.

Kommunen bygde i 1986 egen bolig for domprosten, beliggende midt på Tromsøya. Boligen er romslig, med hjemmekontor i underetasjen.

Tromsø er et sentrum i landsdelen både når det gjelder kommunikasjon og utdanning, og er en kommune i vekst. Stor kreativitet og entusiasme avspeiles blant annet i forslaget om å arrangere vinter-OL i 2014. Her finnes universitet, høyskole og kulturinstitusjoner av mange slag. Ved Kirkelig utdanningscenter i nord drives praktisk-kirkelig utdanning for ulike kirkelige stillinger. Ved Institutt for religionsvitenskap ved Universitetet i Tromsø og avdeling for kunsthøgskolen i Tromsø (Musikkonservatoriet) gis bl.a. utdanning for prester og organister.

I tillegg til menighetsprestestillingene finnes i Tromsø tre sykehusprester ansatt av Helse Nord, studentprest ansatt av bispedømmerådet, og døveprest tilknyttet Døvekirken i Trondheim. NKSS og KFUK/KFUM har egne prester. Kirkens Bymisjon i Tromsø driver et omfattende diakonalt arbeid, bl.a. med egen prest.

Domprosten tar del i bispedømmets løpende lederopplæringsprogram og prostemøter, prosteveiledning i gruppe, nasjonale domprostmøter og har jevnlig møter med biskop og bispedømmeadministrasjon. I forbindelse med implementering av nye tjenesteordninger skal det iverksettes et særlig program.

Den som blir utnevnt må rette seg etter tjenesteordning for prester. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og embetsdistriktets utstrekning samt endringer i reglene om pensjon og aldersgrense.

Til embetet hører tjenestebolig med boplikt. For bruken av bolig svares husleie etter fastsatte regler. Den som blir utnevnt må finne seg i de bestemmelser som måtte bli truffet om leie og bruk, eventuelt også flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge de offisielle målformer.

Kvinner oppfordres til å søke.

Lønnstrinn 65–72. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Nærmere opplysninger ved biskopen eller stiftsdirektøren i Nord-Hålogaland, tlf 77 60 39 60.

Søknad sendes tjenestevei (med attester og opplysninger om referanser) og må være kommet inn til Kultur- og kirkedepartementet, Postboks 8030 Dep, 0030 Oslo innen 10. september 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Lyngen prestegjeld i Nord-Troms prosti i Nord-Hålogaland bispedømme.

Lyngen prestegjeld omfatter Lyngen kommunen med 3500 innbyggere, og Storfjord kommune med 1830 innbyggere. Prestegjeldet består av to sokn som faller sammen med kommunegrensene.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan, samt daglig leder/kirkeverge i begge sokn, kirketjener/graver og klokker deltidstillinger, og felles organist i full stilling.

Soknepresten bor på Lyngseidet som er administrasjonsstedet i Lyngen kommune. Her ligger også soknets hovedkirke. Kapellanboligen ligger på Hatteng hvor soknets kirke er og hvor kommunens administrasjonscenter for Storfjord holder til. Avstanden mellom prestegjeldets yttergrenser, Russelv ved Lyngstuva mot nord og Skibotn mot sørøst er om lag 15 mil.

Næringslivet er fiske, fiskeindustri, bygg- og anleggsvirksomhet. Det er industrivirksomhet i Furuflaten, og en betydelig oppdrettvirksomhet i kommunen. Mange pendler til Tromsø.

Øvrige prekensteder: Selnes kapell (35 km), Lenangsoyra kapell, 44 km, Nord-Lenangen menighetshus (60 km) – alle er vigslet til kirkelig bruk., samt Lyngsdalen skole på Furuflaten. Disse prekenstedene ligger i Lyngen sokn.

Det er sykehjem med 40 senger og en aldersheim på Lyngseidet, samt en aldersheim i Nord-Lenangen. I Storfjord er det et aldersheim på Hatteng og i Skibotn. Disse institusjonene har fast besøk med gudstjeneste og nattverd. I Storfjord er det i tillegg til soknekirke, Skibotn bedehuskapell (74 km), vigslet til kirkelig bruk hvor det holdes

gudstjenester. To av bedehusene eies av den luthersk-læstadianske menighet.

Menigheten har overveiende luthersk-læstadiansk preg, og kirkesøkningen er jevnt over bra.

Det er få foreninger som er knyttet til de kristne organisasjonene. Det er enkelte søndagsskoler. Det er ikke organisert kristelig ungdomsarbeid.

I Lyngen sokn er det tre barneskoler, en barne/ungdomsskole en ungdomsskole. I Storfjord sokn er det en barneskole og to barne/ungdomsskoler. Nærmeste videregående skole ligger i Nordkjosbotn, 60 km fra Lyngseidet. Dit går det daglig skolebuss. Til universitetsbyen Tromsø er det 75 km og ferge med 20 min. overfart eller om lag 150 km uten ferge.

Prestene har det meste av sine tjenester i hvert sitt sokn. Gudstjenester og kirkelige handlinger fordeles etter avtale. Konfirmantundervisningen har hittil foregått i skoletiden ved alle ungdomsskolene. Prestene deler på konfirmantundervisningen.

Prestegjeldet grenser mot Finland. Noen taler finsk. Noen få samefamilier bor i prestegjeldet om sommeren, og det bor noen reindriftssamer fast i Storfjord. Det er en fordel at en kan bruke begge eller et av de nevnte språk. Bokmål nyttes over alt.

1/3 av de forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger forrettes etter ny liturgi, 2/3 etter 1920-liturgien. Både Landstads revidert og Norsk Salmebok nyttes.

Aller reiser skjer med bil på gode veier.

Opplysningsvesenets fond stiller presteboelig på Lyngseidet til disposisjon for presten. Hovedbygning er fra 1924 og ble restaurert i 1983. Det følger med stor garasje.

Hovedbygningen har i første etasje to kontor og WC, kjøkken med vaske- og arbeidsrom to stuer og hagestue.

I andre etasje er det 6 værelser, bad og WC. Det er elektrisk oppvarming samt oljekamin i ene stua og peis i den andre.

Menighetskontoret og prestekontoret er plassert i ett nytt fint menighetshus ved Lyngen kirke.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 – sokneprest, lønnsspenn 50–60. Pensjonsinnskudd, kjøregodtgjøring, fyringstillegg. Virkemiddelordning for Nord-Troms og Finnmark

gjelder, med avskrivning av studielån, skattefordeler, økt barnetrygd og rett til 3 måneders studiepermisjon hvert 3. år.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler.

reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) om avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel.

Se utlysning i Norsk Lysingsblad av 16. aug. 2004.

Nærmer opplysninger om stilling fås ved henvendelse til prosten i Nord-Troms prosti, tlf. 77 71 00 08, eller til Nord-Hålogaland bispedømmekontor, tlf 77 60 39 60.

Søknaden med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 17. sept. 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i i Båtsfjord prestegjeld under Varanger prosti i Nord-Hålogaland bispedømme

Båtsfjord prestegjeld består av ett sokn og omfatter kommunen med samme navn og grenser til Berlevåg i vest, til Vardø i øst og Vadsø i sør.

Båtsfjord kommune utgjør 1424 km². Det bor om lag 2300 innbyggere i kommunen. Nesten alle bor innen en radius på 2–3 km.

Fiske og fiskeindustri er de viktigste næringsveiene.

Båtsfjord byr på mange muligheter for friluftsliv. Det er store fjellområder å boltre seg i, og det fins en rekke fiskevann. Om vinteren er det høve til å kjøre i en rekke oppmerkede scooterløyper.

Båtsfjord har et relativt godt utbygd service-tilbud. Det fins butikker som dekker de fleste behov. Båtsfjord har gode kommunikasjoner, hurtigrute, flyplass, veiforbindelser som knytter kommunen til E 6 og E 75.

Båtsfjord har to skoler, barneskole og ungdomsskole. Det er fullverdig videregående opplæring i Båtsfjord. Kommunen har to barnehager og skolefritidsordning. Det er et godt samarbeid mellom kirka og barnehager/skolen. Båtsfjord kommune har kulturskole og

kino, og ellers finnes det et omfattende musikk-, idretts- og foreningsliv.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, kateket, kirkeverge/daglig leder, kirketjener/kirkegårdsarbeider i hel stilling og organist i 50 % stilling.

Kateketen har hovedansvaret for konfirmantarbeidet, men soknepresten deltar både i undervisning og planlegging.

Det er godt samhold mellom prestene i prostiet. De samles jevnlig til møter.

Staben holder til i menighetshuset like ved kirken. Kontorene er godt utstyrt.

Kirken har en viktig posisjon i kommunen. Folk bruker kirken ved tradisjonelle kirkelige handlinger. Nesten alle gravferder forrettes fra kirken, og de fleste barna døpes.

Av frivillige ukentlige aktiviteter kan nevnes: klubb, barnegospel og TenSing. Den indre sjømannsmisjon har fiskarheimen Havly. Her er det hyggekvelder hver fredag. Pinsebevegelsen har en liten menighet her. Samarbeidet mellom kirka, sjømannsmisjonen og pinsevevnene er godt.

Prestegjeldet har tre kirker. Båtsfjord kirke fra 1971 – restaurert i 1998 – er hovedkirke, og er den eneste som er i bruk hele året. Den rommer ca 300 personer. Det er kirke i Syltefjord og Hamningberg. Disse benyttes bare i sommerhalvåret. Avstanden til Syltefjord er 35 km og til Hamningberg 290 km. I Syltefjord bor det mindre enn 5 personer, mens Hamningberg er fraflyttet.

Det er et helsesenter i kommunen som betjenes ukentlig av soknepresten. Senteret har tre avdelinger: et alderspensjonat, sykestue og demensavdeling. Helsesenteret har også et lite kapell, hvor det holdes gudstjenester.

Den kommunale presteboligen fra 1966 ble renoveret i 1997, og fremstår som en bolig med høy standard. Den har en boligflate på 195m² fordelt på to etasjer. Hovedetasjen består av entre, hall, to boder, stue, kjøkken, badrom og fire soverom. Underetasjen består av stue, badrom med badstue, kjøkkenkrok og ett soverom. Det lagt inn varmekabler i hele underetasjen og deler av hovedetasjen. Oppvarmingen skjer ved elektrisitet og vedfyring.

Boligen ligger like ved kirken og menighetshuset, med kort vei til skoler og butikker. Til boligen hører stor dobbeltgarasje.

Bokmål nyttes i kommune og skole. Den som tilsettes må kunne bruke begge målformer.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 – sokneprest, lønsspenn 50-60. Pensjonsinnskudd, kjøregodtgjøring, fyringstillegg. Det gis tilbud om arbeidsveiledning. Virkemiddelordning for Nord-Troms og Finnmark gjelder, med avskrivning av studielån, skattefordeler, økt barnetrygd og rett til 3 måneders studiepermisjon hvert 3. år.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) om avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel.

Se utlysning i Norsk Lysingsblad 16. aug. 2004.

Nærmer opplysninger om stilling fås ved henvendelse til prosten i Varanger prosti, tlf. 7894 2980, prestkontoret i Båtsfjord 78 98 33 33 eller til Nord-Hålogaland bispedømmekontor, tlf 77 60 39 60.

Søknaden med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 17. sept. 2004.)

Nord-Hålogaland bispedømme

Kapellan i Kvaløy prestegjeld i Tromsø domprosti i Nord-Hålogaland bispedømme

Kapellanstillingen i Kvaløy prestegjeld med bopel på Kvaløysletta er ledig fra 1. januar 2005. Prestegjeldet ligger i Tromsø kommune og omfatter hele Kvaløya, nordspissen av Malangshalvøya, den sørlige delen av Ringvassøya og Rebbenesøya, samt noen mindre øyer. Arealet er på ca 1050 km². Folketallet er på ca 11 500 fordelt på Kvaløy sokn, Sandnessund sokn og Hillesøy sokn. Hillesøy sokn omfatter den sørlige del av Kvaløya, Kvaløy sokn den midtre delen og Sandnessund den nordlige delen. En stor del av prestegjeldets innbyggere bor på Kvaløysletta som er en stor bydel i Tromsø. Innbyggertallet er økende. Befolkningen ellers bor i små bygdesamfunn med jordbruk og fiske som viktige næringsveier. Veiforbindelsene er gode og ferge trengs

bare til et par av gudstjenestestedene.

Hovedkirken ligger på Kaldfjordeidet i Kvaløy sokn. På Gåsvær ytterst i Kvalsundet ligger Gåsvær kapell. I Sandnessund sokn nyttes en gymnastikksal som interimskirke. Soknekirken i Hillesøy ligger på Brensholmen 45 km fra Kvaløysletta. Det er kapell på Mjelde og på Bentsjord som tilhører Hillesøy sokn. Ellers er det også gudstjenester i flere av bedehusene og skolene i prestegjeldet. Det er til sammen 16 prekensteder, men noen har besøk bare en til to ganger i året. I Kvaløy kirke og Sandnessund Interimskirke er det gudstjenester annenhver søndag.

Gudstjenestelivet i Sandnessund og Hillesøy sokn har et folkekirkelig preg.

I Kaldfjord er det en luthersk-læstadiansk forsamling med stor tilslutning. Kirkesøkningen i Kvaløy kirke er jevnt god med sterk innslag av læstadianerne.

I Kvaløy kirke og Tromvik bedehus forrettes de fleste høymesser etter Alterboken av 1920 og Landstads reviderte Salmebok brukes.

Ellers brukes liturgi av 1977, Norsk Salmebok og Salmer 97 i hele prestegjeldet.

I det nyopprettede Sandnessund sokn er menighetsrådet inne i fase hvor det utarbeides en plan for arbeidet i menigheten.

I Kvaløy sokn er det ulike underutvalg. I prestegjeldet er det flere søndagsskoler. Læstadianerne driver tirsdagsskole på Storelva for barn. Det er en speidergrupper i gang i Kvaløy menighet og på Kvaløya videregående skole er det et kristelig skolelag. På Kvaløysletta drives et stort barnespelkor og et Ten Sing-kor er etablert det siste året.

Arbeidet med dåpsopplærings- og konfirmantplan er et satsningsområde i Kvaløy prestegjeld, da det er store barne- og ungdomskull i menighetene.

Det er to aktive kirkeforeninger. Kvaløysletta kirkeforening arbeider for å få reist ny kirke på bydelen på Kvaløysletta. En aktiv kirkebyggkomite arbeider også for dette formålet. Den kirkelige aktivitet på Kvaløysletta er i vekst og har et stort potensiale.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, to kapellaner, kateket, to organister i deltidstiltinger og kontormedarbeider. Menighetskontoret ligger sentralt på Kvaløysletta og er godt utstyrt.

Kapellanen på Kvaløysletta har sete i Sandnessund menighetsråd. Slik arbeidsfordelingen er i dag, har kapellanen med bopel på Kvaløysletta hovedarbeidsområdet i Sandnessund sokn. For øvrig deler soknepresten og kapellanen tjenesten i Kvaløy og Sandnessund sokn.

Soknepresten har fast sete i Kvaløy menighetsråd, og kapellanen som bor i Hillesøy sokn, har også sete i menighetsrådet og ansvar for tjenesten der.

I Kvaløy menighet ligger Tromsklinikken som er en rusvern-institusjon som drives av det offentlige. Kapellan i Sandnessund har pr i dag timebasert tjeneste på klinikken. På Kvaløysletta er det et moderne syke- og aldershjem med om lag 80 beboere. Her holder prestegjeldets prester andakter hver uke etter fast turnus. På fiskeværer Sommarøy er det en aktiv baptistmenighet. Samarbeidsforholdene er gode.

I prestegjeldet er det 15 grunnskoler, hvorav 6 også med ungdomsskoler. Det er også en relativt ny og moderne videregående skole på Kvaløya.

Hoveddelen av konfirmantundervisningen foregår i eller rett etter vanlig skoletid. Til denne undervisningen er det også utviklet valgemenner bla. konfirmantspeiding. Det tilbys også undervisning gjennom et opplegg knyttet til Ten Sing. Dette er et arbeid i vekst.

En målsetting for konfirmasjonsarbeidet er at det skal føre til ungdomsarbeid i menigheten.

Det er ønskelig at søker har erfaring fra barne- og ungdomsarbeid.

Kapellanen disponerer en moderne kommunal enebolig på Kvaløysletta, bygget 1990, renovert 1996. Boligflate 240 m²

Boligen er velutrustet med kjøkken, stue, 3 bad, 4 soverom, kontor og boder. Til boligen hører garasje og et stort lekehus.

Stillingen lønnes i stillingskode 0922 – kapellan, lønsspenn 40–56. Pensjonsinnskudd, regulativmessige godtgjørelser.

Målformen i kirke og skole er bokmål. Søkeren må kunne nytte begge målformer.

Nyutdannet prest kan få tilbud om arbeidsveiledning.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler,

reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) om avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel.

Se utlysning i Norsk Lysingsblad av 16. aug. 2004

Nærmer opplysninger om stilling fås ved henvendelse til domprosten tlf. 776 62580 eller til Nord-Hålogaland bispedømmekontor, tlf 776 03960.

Søknaden med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 17. sept. 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

*Sokneprest i Kvænangen prestegjeld
– Nord-Troms prosti i Nord-Hålogaland
bispedømme i Den norske kirke.*

Kvænangen prestegjeld ligger i kommunen med samme navn. Den er romslig og langstrakt med et flateinnhold på 2170 km og ca. 1550 innbyggere. Den ligger i Troms fylke og grenser opp til kommunene Nordreisa og Skjervøy i Troms og Loppa, Alta og Kautokeino i Finmark fylke. Den har en storslått natur med rike muligheter på jakt, fiske og friluftsliv. Kommunesenteret Burfjord ligger sentralt plassert med kommunikasjoner til Nordreisa, Skjervøy og Alta. Næringslivet i kommunen består i vesentlig grad av primærnæring, jordbruk og fiske, samt en oppdrettsnæring i vekst. Kommunen har god service på privat og offentlig tjenesteyting. Det er full barnehagedekning med fleksible ordninger.

I Kvænangen er det 7 prekensteder. Sekkemo er hovedkirken, men i tillegg holdes det sommergudstjeneste på øya Skorpa hvor menighetens eldste kirke (fra 1850) ligger. De andre prekensteder er Burfjord, Alteidet, Kvænnangsbøtn, Jøkelfjord og ytre Kvænangen dvs. Spildra og Reinfjord som betjenes med moderne skyssbåt. I Burfjord benyttes bedehus, Kvænnangsbøtn private hjem og på de andre prekenstedene skoler. I tillegg holdes det andakt/gudstjeneste på Gargo alders- og sykehjem en gang i uken. Menigheten har tre kirkegårder.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, daglig leder/kirkeverge i 70 % stilling, kirketjener/

graver i 68 % stilling, klokker og organist i ledtidsstilling. Menighetskontoret og prestekontoret er plassert på kommunehuset.

Den luthersk læstadianske bevegelse preger menighetslivet i Kvænangen og de har to bedehus hvor det holdes forsamlinger. Menigheten har en kirkestue som ligger ved Sekkemo kirke og benyttes til kirkekaffe, minnesamvær, møter og samlinger. Alterboken av 1920 brukes over alt i menigheten.

I prestegjeldet er det misjonsforening, kirkeforening, diakoniarbeid, bibelstudiegruppe, søndagsskole og en del ungdomsarbeid som drives i forbindelse med konfirmanntorbereidelse. Menigheten er også engasjert i arbeidet som er rettet mot nøden i nord-vest Russland.

Konfirmandundervisningen skjer etter skoletid. De fleste konfirmantene går på ungdomsskolen i Burfjord. Konfirmanttallet ligger mellom 15-22 i året.

Det er barneskole i Kjækan, Alteidet, Spildra og barne og ungdomsskole i Burfjord. Elevtallet ligger totalt på ca. 160 i kommunen. Varden skole er en privat barne og ungdomsskole som ligger på Alteidet, ca. 12 km. fra kommunesenteret. Skolen er tilknyttet den luthersk læstadianske menighet.

Den kommunale prestebolig er fra 1995 og ligger fint til i Burfjord. Den har et bruttoareal på 199,5 kvm. Det følger garasje med huset. Bokmål nyttes i kommune og skole. Den som tilsettes må kunne bruke begge målfomer.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 – sokneprest, lønsspenn 50-60. Pensjonsinnskudd, kjøregodtgjøring, fyringstillegg. Det gis tilbud om arbeidsveiledning. Virkemiddelordning for Nord-Troms og Finnmark gjelder, med avskrivning av studielån, skattefordeler, økt barnetrygd og rett til 3 måneders studiepermisjon hvert 3. år.

Tilsettingen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) om avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel.

Se utlysning i Norsk Lysingsblad 16. aug. 2004

Nærmer opplysninger om stilling fås ved henvendelse til prosten i Nord-Troms prosti, tlf. 777 10008, soknepresten i Kvænangen 77

77 81 25 eller til Nord-Hålogaland bispedømmekontor, tlf 77 60 39 60.

Søknaden med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 17. sept. 2004.)

Nord-Hålogaland bispedømme

Kapellan I i Karasjok prestegjeld, Indre Finnmark prosti i Nord-Hålogaland bispedømme

Karasjok prestegjeld faller sammen med Karasjok kommune som er landets nest største i utstrekning. Karasjok er en tospråklig kommune med nesten 3000 innbyggere. De fleste har samisk som morsmål. Den norske målformen er bokmål. Hovednæringsveiene har fra gammelt av vært reindrift og jordbruk. De senere år har det vært satset på turisme. Karasjok er et senter for samisk politikk og kommunikasjon. Her er sametinget med det nye sametingsbygget og NRK same-radio som nylig har utvidet sin produksjon innen radio og TV. Her er rike muligheter for friluftsliv og rekreasjon.

I Karasjok prestegjeld er det 5 kirker: Karasjok kirke (1974) er en arbeidskirke med opptil 600 sitteplasser. I tilknytning til kirken er det bygget et nytt menighetshus med velutstyrte kontor til de ansatte, Karasjok gamle kirke (1807) er fylkets eldste kirke, Valjok kirke (50 km), _uo__jávri fjellkirke (55 km), Beaiva_giedde fjellkirke (70 km). Det holdes også enkelte gudstjenester i grender og på fjellstuer.

Hver uke holder prestene andakt eller gudstjeneste i en ny omsorgsbolig eller på sykehjemmet. Prestene besøker også flyttsamene på sommerboplassene.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest/prost og kapellan. Kapellanen overtar sokneprestfunksjoner etter avtale og deltar i konfirmasjonsforberedelsene.

Indre Finnmark prosti har egen prostiprest som har kontor ved prostesetet i Karasjok.

Menigheten har også kateket, diakon, kirkeverge/daglig leder, menighetssekretær og kirketolk. Organiststillingen er for tiden ikke besatt men organist engasjeres etter behov. Ved hovedkirken er det kirketjener i 80% stilling.

Kirkeseøkningen er god. De fleste gudstjenesten forrettes på samisk etter alterboken av 1920. Prekenen blir tolket. Ved siden av de samiske salmebøkene brukes Norsk salmebok.

Søkere må opplyse om de kan nytte begge norske målformer og nordsamisk.

Prester uten kunnskap i nordsamisk, er forpliktet til å lære seg språket slik at de kan forrette gudstjenester og kirkelige handlinger på nordamisk, dvs. en fordypning tilsvarende semesteremne. Permisjon med lønn gis til dette formål.

Menighetsrådet har de senere år arbeidet mye med visjon og handlingsplaner. Man vil prioritere opplæring av frivillige medarbeidere. Det er vedtatt dæpsopplæringsplan, diakoniplan og en generell plan for virksomheten. Det drives søndagskolearbeid og fasearbeidet er godt utbygd.

I regi av diakonitvalget har det vært holdt alpha-kurs, samlinger for personer med rusproblemer, sorggrupper og samlinger for psykisk utviklingshemmede.

Kristenlivet er læstadiansk preget. Den læstadianske forsamling holder sine møter i kirka. Norges Samemisjon har et omfattende nærradioarbeid og egen misjonsforening i samarbeid med NMS. En liten pinsmenighet har sin egen kirke i bygda. Et evangeliesenter ligger 15 km fra bygda mot finskegrensa.

Samisk kirkeråd har liturgi – og salmebokprosjekter knyttet til Karasjok prestegjeld og til prostiet som helhet.

I Karasjok er det barne- og ungdomskole og videregående skole. Konfirmandundervisningen foregår i kirken fra oktober til palmesøndag.

Indre Finnmark prosti er tildelt midler til trosopplæringsprosjekt for barn og unge mellom 0-18 år. Det er ansatt egen prosjektleder som har kontor ved prostesetet i Karasjok.

De ansatte i prostiet møtes et par ganger hvert semester, etter prestens innkalling, til faglig fordypning, sosialt samvær og åndelig fellesskap.

Virkemiddelordningen for Nord-Troms og Finnmark gjelder, med avskrivning av studielån, skattefordeler, økt barnetrygd og mulighet til tre måneders studiepermisjon hvert tredje år.

I tillegg kommer en ekstra permisjonsuke («ferieuke») som gis til alle menighetsprester i tjeneste i Nord-Norge.

Kommunikasjonene er gode. Skyss- og kostgodtgjørelse utbetales etter regning.

Presteboligen ligger sentralt i bygda med gangavstand fra hovedkirken. Det er en enebolig på ca. 100 m². Boligen ble bygget i 1970 og har stue med kombiovn, nytt kjøkken, 3 soverom, badrom, toalettrom, kleskott., vaskerom og kjellerbod. Til boligen hører garasje og hage.

Stillingen lønnes etter stillingskode 1359 kapellan I – lønsspenn 42–58. I tillegg til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Pensjonsinnskudd.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må:

a) rette seg etter de endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel.

Se utlysingstekst i Norsk Lysingsblad 16. august.

Ytterligere informasjon om stillingen kan fås ved henvendelse til prost Arild Hellesøy, tlf. 78 46 97 30 eller Nord-Hålogaland bispedømmeråd tlf. 77 60 39 60

Søknaden med kopi av vitnemål og attester og referanser sendes Nord-Hålogaland bispedømmeråd, postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 17. september 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

Kapellan i Tana og Nesseby prestegjeld under Indre Finnmark prosti i Nord-Hålogaland bispedømme

Tana og Nesseby prestegjeld omfatter tre sokn: Nesseby om lag 1000 innbyggere og Polmak med ca. innbyggere og Tana kommune med om lag 3000 innbyggere.

Prestegjeldet omfatter de to kommunene Tana og Nesseby.

Tana ligger sentralt til på begge sider av munningen til Tana-elva og oppover Tanadalen. Nesseby ligger på begge sider av og innerst i Varangerfjorden. Plasseringen gir rike muligheter til friluftsliv og rekreasjon som jakt, fiske, multer og skimuligheter. Det er gode veiforbindelser i alle retninger innen fylket og til Finland. Nærmeste flyplass er Vadsø.

Hovednæringen i kommunene er jordbruk, fiske og noe reindrift. Kombinasjonen av flere primærnæringer er vanlig.

Samisk er i bruk i de fleste grendene, men også finsk er i daglig bruk.

Samisk kirkeliv er i spennende utvikling, og presten vil møte mange interessante utfordringer. Størstedelen av befolkningen er to-språklig, samisk/norsk. Begge språk benyttes også i gudstjenesten. I Tana sokn er vanlig gudstjenestespråk bokmål med enkelte tjenester på samisk. I Nesseby og Polmak sokn nyttes liturgien fra 1920 både på samisk og norsk. Prekenen blir tolket. Som salmebok brukes Samisk kirkesalmebok, Landstads reviderte og Norsk salmebok.

Prester uten kunnskap i nordsamisk, er forpliktet til å lære seg språket slik at de kan forrette gudstjenester og kirkelige handlinger på nordamisk, dvs. en fordyprning tilsvarende semesteremne. Permisjon med lønn gis til dette formål.

Det er 9 kirkehus i prestegjeldet. I Tana sokn finner vi Tana kirke, Austertana kirke, Seida kirke og Vestertana bedehuskapell.

I Nesseby finner vi Nesseby kirke og Karlebotn kirke, og i Polmak finner vi Polmak kirke, Sirma kirke og Levajok fjellkirke og fjellstue. Det holdes også leilighetsvis gudstjenester i bedehusene i prestegjeldet. Så langt som mulig, besøker soknepresten flyttsamene på deres sommerboplasser.

Kristenlivet er læstadiansk preget, spesielt i Nesseby og Polmak sokn, og det holdes samlinger i bedehus og kirker.

Det er 7 grunnskoler i prestegjeldet. 6 av skolene har også ungdomstrinn. En av skolene er sameskole. Videregående skole finnes i Tana og Vadsø.

I prestegjeldet ligger ett alders- og sykehjem, to helsesenter med sykeavdeling. Samt et eldresenter.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan, kateket og soknediakon i hele stillinger. Videre er det er kirkeverge i hel stilling for Polmak og Tana sokn som omfatter Tana kommune, og kirkeverge i 1/2 stilling i Nesseby sokn som omfatter Nesseby kommune. Det er kirketolker i Nesseby og Polmak sokn samt deltidsstillinger for klokker, organist og kirketjener.

Kapellanen og menighetskontoret for Nesse-

by sokn befinner seg i relativt nytt menighets-hus i Varangerbotn. Tjenesten mellom sokne-prest og kapellan vil bli fordelt etter avtale.

Soknepresten har bolig og kontor ved Tana bru.

Opplysningsvesenets fond stiller ny (2002) tjenestebolig i Varangerbotn til disposisjon for kapellanen, med stue, kjøkken, 2 bad, vaske-rom, bod. 4 soverom (et kan brukes til hjem-mekontor) garasje med bod.

Det økumeniske arbeidet på Nordkalotten representerer også spennende utfordringer. Fra gammelt av har Nesseby og Polmak hatt god kontakt med Letsjok prestegjeld, og nå er det også etablert kontakt med Russland.

Virkemiddelordningen for Nord-Troms og Finnmark gjelder med avskrivning av studielån, skattefordeler, økt barnetrygd og mulighet til tre måneders studiepermisjon hvert tredje år.

I tillegg kommer en ekstra permisjonsuke («ferieuke») som gis til alle menighetsprester i tjeneste i Nord-Norge.

Se utlysning i Norsk Lysingsblad 16. august 2004.

Stillingen lønnes etter stillingskode 0922 kapellan – lønsspenn 40–56. I tillegg til løn-
nen kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Pensjonsinnskudd.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må:

- rette seg etter de endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel.

Opplysninger om stillingen fås hos soknepresten i Tana og Nesseby tlf 789 25472, prosten i Indre Finnmark prosti tlf. 78 46 97 30 eller Nord-Hålogaland bispedømmeråd tlf. 77 60 39 60

Søknaden med kopi av vitnemål og attester og referanser sendes Nord-Hålogaland bispedømmeråd, postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 17. september 2004.

Aktuelt fra Luther Forlag

Kjærlighet er et valg

Kr 298,-

Robert Hemfelt m.fl.

KJÆRLIGHET ER ET VALG

Fra medavhengighet til ansvar for eget liv

Mange mennesker sliter med et uklart og negativt selvbilde. Forfatterne av denne boken viser hvordan vårt selvbilde i stor grad er påvirket av vårt foreldre bilde, og hvordan dette i sin tur påvirker vårt gudsbilde.

Det sentrale begrepet i boken er medavhengighet. Dette handler om hvordan båndene til våre nærmeste kan bli til usunne bindinger som gjør oss ufrie i forhold til oss selv, til andre mennesker og til Gud. Hensikten med denne boken er å gi leseren en forståelse av hva medavhengighet er, hvilke faktorer som skaper og opprettholder medavhengighet, og ikke minst: hvordan man kan «komme løs» og erfare gjenopprettelse.

Oversettelse og norsk forord ved psykolog og familierapeut Terje Landro.

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

Sorg og sorgarbeid

**Seminar på Det teologiske Menighetsfakultet
lørdag 23. oktober 2004, kl. 09.00-16.40**

Arrangører: Norges kristelige legeforening og
Det teologiske Menighetsfakultet.

Målgrupper: leger, prester, diakoner, studenter,
andre helsearbeidere og omsorgsengasjerte

*Seminaret søkes godkjent av Den norske lægeforening
som valgfritt kurs for alle spesialiteter*

- 09.00-09.20: Registrering
- 09.20-09.30: Innledning og presentasjon ved komitéen
- 0930-1010: **Hva er sorg?** Hans Olav Gilje, prest
- 1015-1055: **Sorgens ulike ansikter.** Lars Johan Danbolt, prest
- 1100-1120: Pause
- 1120-1220: **I møte med sorg og med sørgende.** Gruppesamtale
Hvordan møte sorgen og den sørgende? Prest, sjelesorger, helsepersonell, medmenneske
Lindring av sorg. Sorg i fellesskap
- 1220-1320: Lunsj
- 1320-1400: **Sorgens «ledsagere», sorgens følger.** Hans Olav Tungesvik, lege, psykiater
- 1405-1445: **Hospice-ideologi i et markedorientert helsevesen.** Marie Aakre, sykepleier
- 1450-1510: Pause
- 1515-1555: **Trøstens plass i sorgen. Hvor er Gud i sorgen?** Steinar Ekvik, prest
- 1600-1615: **Oppsummering.**
- 1620-1640: **Tekster og salmer.** Samling i MFs kapell
- 1645: **Middag på MF (bindende påmelding)**

Seminaravgift: kr. 350, studenter kr. 100, lunsj og kaffe/te inkludert.

Middag på MF: kr. 200, studenter kr. 100

Påmelding: Innen 11. oktober 2004 ved å sende en giro pålydende:
kr. 350/100 (seminar), eventuelt + kr 200/100 (middag), til
NKLF v. Jørund Asle Holme,
Kurlandslia 8, 2006 Løvenstad. (tlf. 67907052)
Konto nr. 0530.02.35184. Angi på giroen hva beløpene gjelder.

Komité: Hans Olav Gilje (tlf. 22621962)
Jan-Bjørn Osnes (tlf. 22613286)

**Den norske Kirkes Presteforening arrangerer i samarbeid med godkjente kurssteder
PASTORAL – KLINISK UTDANNING, 11 UKER HØSTEN 2005.
SAMT KURS MED UTVIDET TIDSRAMME 2004/05.**

Utdannelsen retter seg spesielt mot prester og diakoner, men også andre kirkelige medarbeidere kan søke. Formålet er pastoral fordypning rettet mot sjelesorgfaglig kunnskaps- og ferdighetstilegnelse. Programmet tilsikter balanse mellom praktisk, prosessmessig og teoretisk læring, med refleksjon og veiledning, individuelt og i gruppe som sentrale elementer.

AKERSHUS UNIVERSITETSSYKEHUS

5. SEPTEMBER TIL 18. NOVEMBER 2005.

Kursleder: Sykehusprest Bernt Asfang, godkjent veileder i PKU.
Bolig: Mulighet for rimelig hybelleilighet på stedet.
Adresse: Akershus Universitetssykehus, Sykehusveien 27, 1474 Nordbyhagen.
For mer informasjon: Bernt Asfang, t. 67 92 88 00 / 67 92 93 36

INSTITUTT FOR SJELESORG, MODUM BAD

5. SEPTEMBER – 18. NOVEMBER 2005

Praksissted: Modum Bads Nervesanatorium.
Kursleder: Sykehusprest Inger Ma Bjønnes, g.k. veileder i PKU.
Bolig: Rimelig hybel på stedet.
Adresse: Institutt for sjelesorg, Modum Bad, 3370 Vikersund.
For mer informasjon: Inger Ma Bjønnes, t. 32 74 97 00.

INSTITUTT FOR SJELESORG, MODUM BAD

NB: UTVIDET TIDSRAMME

Søkere fra organisasjonene og frikirkene vil ha prioritet ved opptak.
Kursleder: Per Frick Høydal, godkjent veileder i PKU.
Tid: 28 dager, vesentlig mandager fra 6. desember 2004 til juni 2005.
Adresse: Institutt for sjelesorg, Modum Bad, 3370 Vikersund.
For mer informasjon: Arne Tord Sveinall, t. 32 74 97 00. E-post: sjelesorg@modum-bad.no

**NORD- OG SØR HÅLOGALAND BISPEDØMMER I SAMARBEID
MED LOUISEBERG DIAKONALE SYKEHUS, OSLO**

NB: UTVIDET TIDSRAMME

Søkere fra Nord- og Sør Hålogaland vil ha fortrinnsrett ved opptak.
Kursleder: Sykehusprest Bergljot Hauglid g.k. veileder i PKU.
Tid: 28 kursdager, fordelt på 6 samlinger, fra desember 2004 t.o.m. april 2005.
Tilholdssted: Bodø og Kjerringøy. En kursuke i Oslo.
For mer informasjon: Bergljot Hauglid, t. 23 22 50 00. E-post: bergljot.hauglid@lds.no
Odd J. Eidner, t. 75 54 85 63. E-post: odd.eidner@kirken.no

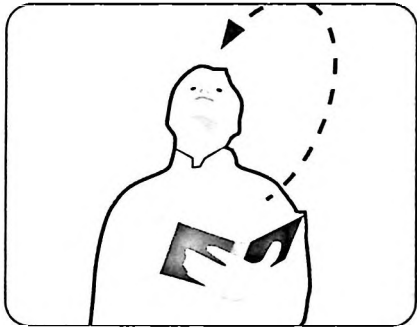
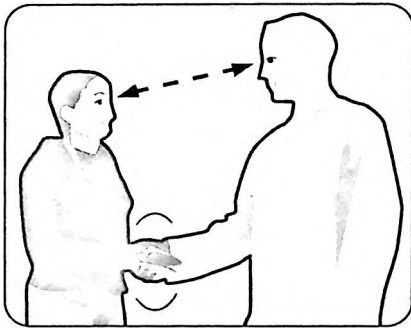
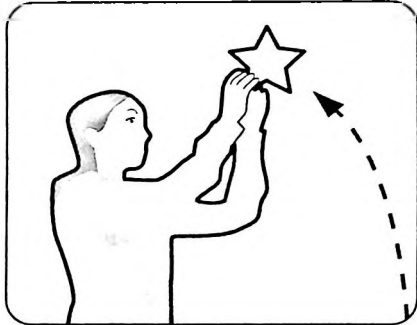
FOR ALLE KURS GJELDER:

Søknadsfrist: 15. september 2004. Søknad sendes tjenestevei til Presteforeningen.
Kostnad: kr. 12 000.– pluss evt. hybel.
Gebyr: kr. 1 000.– til Presteforeningen for ikke-medlemmer.

For prester inngår PKU som element 1 og 2 i SPP-planen. Godkjent søknadsskjema og evt. nærmere informasjon fås ved henvendelse direkte til utdannelsesstedene eller Den norske kirkes presteforening, Boks 7068 Majorstua, N-0306 Oslo.

Nyskapende konfirmantbok

fra Luther Forlag

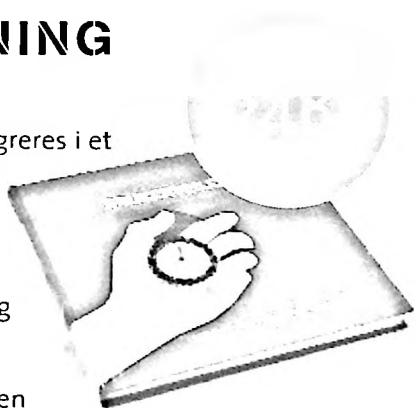
Knut Tveitereid, Hege Fagermoen, Bård E. H. Norheim og Per Arne Dahl

BRUKERVEILEDNING

Kunnskap, erfaring og fellesskap integreres i et helhetlig opplegg, som vil engasjere, utfordre og legge til rette for gode opplevelser.

Utgangspunktet er høytidene dåp, jul, bryllup, begravelse, påske, pinse og konfirmasjon.

En konfirmantbok som også vil være en ressursbok videre i livet!

www.brukerveiledning.no

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av rektor Halvor Nordhaug, professor Vidar L. Haanes, sokneprest Jan Otto Myrseth og instituttprest Berit Okkenhaug. «Fra bokfronten» redigeres av kapellan Morten Erik Stensberg. *e-post: tangenmenighet@sensewave.com*

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, Postboks 5144 Majorstua, 0302 Oslo.

Red. sekr.: Cand.theol. Tor Arne Berntsen

Tlf. 917 32 847

e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse, eller evt. pr. post til redaksjonen.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Bjørg Gjelsvik,

Bok & Media AS Grensen 15 0159 OSLO.

Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.

e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.

Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 6 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms

ISSN 0332-5431

Kr 178,-

Robert van de Weyer

KELTISKE BØNNER

De kristne kelterne skilte ikke mellom religion og dagligliv. Bønnene i denne boken vitner om denne livsholdningen og inspirerer oss til å tro på og be til den Gud som har med alle ting å gjøre.

Luther Forlag

Aktuelt fra Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no